

พระดอว์เง ชุกเด็น

พระผู้ปกป้องคุ้มครองผู้ปฏิบัติธรรม

ขออุทิศบุญกุศลจากการ์ตูนเรื่องนี้
แต่ครูบาอาจารย์ทั้งหลาย
ผู้สืบทอดพระธรรมคำสอนต่อ ๆ กันมา
ซึ่งเป็นการวางรากฐานอันสำคัญ
ที่นำไปสู่การตรัสรู้ แก่สรรพสัตว์ทั้งหลาย

และขออุทิศบุญกุศลให้กับผู้ปฏิบัติธรรมที่มีจำนวนเพิ่มขึ้น
สำหรับผู้ที่กำลังจะเริ่มการปฏิบัติธรรม
ท่านจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับพระดอร์เจ ชุกเด็น
พระผู้ซึ่งได้สำเร็จบรรลุมรรคแล้ว
และเป็นที่ยอมรับจากเหล่าอาจารย์ทั้งหลาย
ซึ่งการกลับชาติมาเกิดของบางท่าน
มีการสืบเชื้อสายกลับไป
จนถึงสมัยของพระพุทธเจ้าศากยมุนี

สารบัญ

บทที่ 1	- หลงทาง	หน้า 7
บทที่ 2	- พระผู้ปกป้องรักษาธรรม	หน้า 14
บทที่ 3	- จุดมุ่งหมายของพระดอร์เจ ชุกเด็น	หน้า 22
บทที่ 4	- อาจารย์ในช่วงแรก : ปีวาปา และท่านบัณฑิตสักยะ	หน้า 28
บทที่ 5	- พระดูลชิน ดรึคปา เกลเซน	หน้า 33
บทที่ 6	- พระบันเซน โชหนัม ดรึคปา	หน้า 41
บทที่ 7	- พระทูลกู ดรึคปา เกลเซน	หน้า 45
บทที่ 8	- การมรณภาพของพระทูลกู ดรึคปา เกลเซน	หน้า 58
บทที่ 9	- วิญญาณที่ชั่วร้ายหรือพระพุทธเจ้า	หน้า 72
บทที่ 10	- ไปสู่สักยะ	หน้า 93
บทที่ 11	- พระตักพู เพมาวาจรา	หน้า 98
บทที่ 12	- พระกับเจ พะบงกา ดอร์เจซัง	หน้า 103
บทที่ 13	- พระกับเจ ทรีจั้ง ดอร์เจซัง	หน้า 121
บทที่ 14	- พบเจอ	หน้า 138

ชีวาปา

ยามานทากะ

พระมัญชุศรี ทรงแสดงกายเป็น...

กาลารูปา

มหากลา สีหน้า

พระดูลชิน ดรัคปา เกลเซน

ตราบชั่วอายุคน ด้วยความเมตตากรุณาปราณี และเปี่ยมด้วยปัญญา พระองค์ผู้ทรงตรัสรู้แล้ว ทรงแสดง กายในรูปลักษณะที่แตกต่างกันออกไปในแต่ละช่วงเวลา เพื่อประโยชน์สุขแก่ผู้คนในช่วงเวลานั้น...

พระดอร์เจ ชุกเด็น

นก

พระพุทธเจ้า ศากยมุนี

สะพาน

พระลามะ ชงคาปา

พระปิ่นเซน โชนัม ดรัคปา

พระทูลกู ดรัคปา เกลเซน

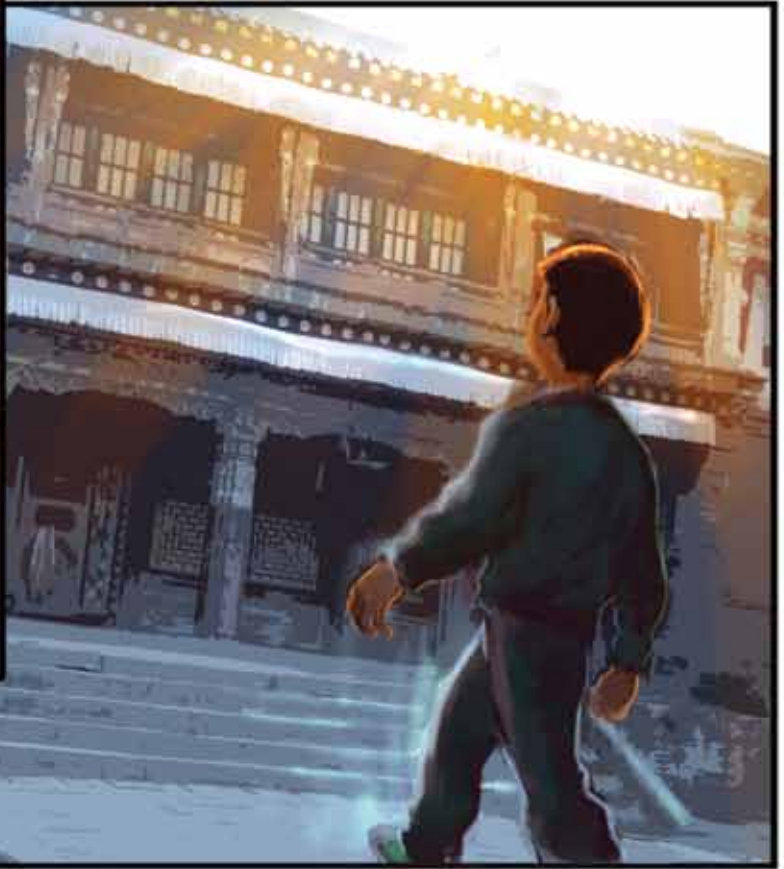

บทที่ 1

หลงทาง

ตึก! ตึก!
ตึก!

ฮือ ฮือ ฮือ...

เกิดอะไรขึ้นเจ้าหนู?
ทำไมเจ้าถึงร้องไห้ล่ะ?

ผมหลงทาง หาแม่ไม่เจอ
ผมกลัวครับ

ไม่ต้องเป็นห่วง
อาตมาเชื่อว่าแม่ของหนูอยู่
ใกล้ ๆ นี้แหละ อยู่ที่ที่เกิด
แล้วเจ้าจะปลอดภัย

ฮือ ฮือ ฮือ...

ท่านทราบได้อย่างไรครับ?
ถ้าเกิดแม่หาผมไม่เจอ
แล้วผมจะกลับบ้านได้
อย่างไรล่ะครับ ?

เจ้าจะปลอดภัยเมื่ออยู่ที่นี้
ไม่เชื่อคอยดูสิ

ทำไมถึงปลอดภัยล่ะครับ

ดูที่นั่นสิ เจ้าเห็นพระ
พุทธรูปองค์นั้นไหม?
รู้ไหมท่านคือใคร?

ว้าว !

อะไรกันนะ?
พระท่านคือใคร?

ท่านคือ
พระดอร์เจ ชุกเต็น
พระผู้ปกป้องรักษารัชมรม

ท่านปกป้องอะไรครับ?

โอ้ หลายอย่างเลยล่ะ
แต่ตอนนี้ท่านกำลัง
ปกป้องเจ้าอยู่ หนูน้อย

ผมเหรอครับ?

ใช่แล้ว
ท่านปกป้องพวกเรา
และทุกสรรพสิ่ง
เจ้าไม่ต้องห่วงหรอกนะ

ผมชื่อนิโคลัสครับ

เฮาสะ
นิโคลัส เจ้ารอนที่นี่นะ แล้ว
พระดอร์เจ ชุกเด็นจะช่วย
ให้แม่หาเจ้าเจอ

ท่านทำได้หรือครับ?

นี่ยังเป็นแค่เพียงเรื่อง
เล็กน้อยนะที่พระดอร์เจ ชุกเด็น
สามารถทำให้เจ้าได้
หนุอยากจะฟังเรื่องราวของ
ท่านระหว่างรอแม่ไหม?

ครับผม

พระดอร์เจ ชุกเด็น
ไม่ใช่แค่พระธรรมบาล แต่ท่านมี
พลังอำนาจในการปกป้องอย่างสูง

พระธรรมบาล
คือใครหรือครับ?

ก่อนที่อาตมาจะเสด็จต่อ
เจ้ารู้ไหม ใครคือ
พระสัมมาสัมพุทธเจ้า?

ครับ

ผมรู้ว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้าคือใคร
ทุก ๆ คนรู้ว่าท่านทรงประทับ
อยู่ที่ใต้ต้นไม้ใหญ่
จนมีสติปัญญาเฉียบแหลม

โอ้ แต่ท่านไม่ได้แค่นั้น
อยู่ใต้ต้นไม้เท่านั้นนะ
นิโครลัส

ท่านทรงนั่งสมาธิเพื่อค้นหาความหมาย
ของชีวิต ว่าอะไรคือต้นเหตุของความทุกข์
เมื่อท่านค้นพบคำตอบของทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านทรงตรัสรู้
หลังจากนั้นท่านได้ทรงสั่งสอนลูกศิษย์มากมาย
และมีวัดหลายแห่งถูกสร้างขึ้นตั้งแต่ตอนนั้น
คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามีความสำคัญมาก
จบเท่าทุกวันนี้ ดังนั้นมันจึงมีความหมาย
มากกว่าแค่มีสติปัญญาเฉียบแหลม

ครับผม
ผมเข้าใจแล้วครับ
เชิญเล่าต่อครับ

บทที่ 2

พระเจ้าปกป้องรักษาธรรม

ดังนั้น
พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสไว้ว่า
หนทางเดียวที่จะดับความทุกข์ได้
คือเราต้องไม่มีความเห็นแก่ตัว
และปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความเมตตากรุณา

หลักคำสอนจากพระพุทธเจ้าที่
ที่เราเรียกกันว่าพระธรรม
หรือการใช้ชีวิตที่ถูกต้อง

พระผู้ปกป้องคุ้มครองผู้ปฏิบัติธรรมหรือพระธรรมบาล
ถือกำเนิดขึ้นมาเพื่อที่จะปกป้องพระธรรม
รวมถึงขจัดอุปสรรคในการปฏิบัติธรรม
และอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน
ของผู้ปฏิบัติธรรมด้วย

พระผู้ปกป้องรักษารธรรม (พระธรรมบาล)
มีทั้งองค์ที่ตรัสรู้แล้ว และที่ยังไม่ตรัสรู้

พระธรรมบาลที่ตรัสรู้แล้ว
อย่างเช่น เข็ททริพ ซึ่งคือปาง
พิโรธของพระอมิตะบา

ถึงแม้ว่าภายนอก
ท่านจะดูแตกต่างกัน
แต่ภายในท่านเหมือนกัน
เจ้าหนูรู้ไหมทำไม?

เพราะท่านเหล่านั้นคือ
พระพุทธเจ้าเหมือนกัน

ถูกต้อง!
เก่งมากเจ้าหนู

ดูนี่ซิ
นี่คือพระมหากลา สีหน้า
ซึ่งคือปางหนึ่งของพระมัญชุศรี

พระธรรมบาลที่ยังไม่ตรัสรู้
ได้แก่พวกวิญญูณที่ถูกปราบปราม
และได้ให้คำมั่นสัญญากับพระอาจารย์ชั้นสูง
ว่าจะปกป้องคุ้มครองพระธรรม

ดอร์เจ ดร็คเต็น ผู้ช่วยของเนซุง ได้ให้คำแนะนำแก่องค์ดาไลลามะ ผ่านทางร่างทรงของรัฐมาถึง 300 ปีแล้ว

เราจะฝึกปฏิบัติ เฉพาะกับพระธรรมบาล องค์ที่ตรัสรู้แล้ว

ทำไมล่ะครับ ?

เพราะว่าองค์ที่ยังไม่ตรัสรู้ ไม่สามารถชี้แนะเรา ให้ไปสู่หนทางแห่งการตรัสรู้ได้ เพราะฉะนั้นเราจะนับถือปฏิบัติ ต่อองค์พระรัตนตรัย ซึ่งมีพระพุทธ พระธรรม และพระสงฆ์เท่านั้น

พระธรรมบาลแต่ละองค์ จะก่อกำเนิดขึ้นในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกัน เพื่อที่จะช่วยเหลือ คนที่มีความต้องการไม่เหมือนกัน ในแต่ละยุคสมัย

ทิเบต

ด้วยความเมตตากรุณาของพระอาจารย์ชั้นสูง
ท่านทรงนำการฝึกปฏิบัติของพระธรรมบาล
หลายองค์จากประเทศอินเดียสู่ทิเบต เพื่อที่จะ
ช่วยในการเผยแผ่พระธรรมในพระพุทธศาสนา

ประเทศธิ

เจ้ารู้ไหม
ทำไมการเผยแผ่พระธรรม
ในทุกๆ ที่จึงสำคัญ?

ครับ
เพราะพระธรรมจะช่วยให้ชีวิตเรา
หมดจากความทุกข์
และสามารถนำพาเราไปสู่การตรัสรู้

ในระดับของจิตวิญญาณ
พระธรรมบาลจะช่วยให้
อุปสรรคในการเรียนรู้ และการ
ฝึกปฏิบัติพระธรรม ซึ่งจะช่วย
จิตใจเราสงบ เกิดสติปัญญา
ที่จะใช้ในการดำเนินชีวิต

สำหรับในด้านทั่ว ๆ ไป
 ท่านจะช่วยจัดปัญหาต่าง ๆ
 และเอื้ออำนวยให้การปฏิบัติธรรมเป็นไปอย่างราบรื่น

อย่างเช่น
 ถ้าเรามีเงินสำหรับใช้จ่ายอย่างเพียงพอ
 และครอบครัวของเรามีความสามัคคี และมั่นคง
 เราจะสามารถปฏิบัติธรรมได้ง่ายขึ้น
 เมื่อเราเข้าใจในแก่นแท้ของพระธรรม
 ความทุกข์ของเราจะหมดสิ้นไป
 และเราสามารถเข้าถึงการบรรลุธรรม
 ซึ่งหมายถึง
 การตรัสรู้ และเป็นพระพุทธเจ้าได้

ว้าว!
 เจ๋งไปเลย

นอกจากนี้พระธรรมบาลยังจะช่วย
ปกป้องดูแลเราจากการเจ็บป่วย
และจากการเกิดอุบัติเหตุต่าง ๆ อีกด้วย

บริน บริน

เฮียดดดดดดด

สรุปแล้วก็คือ
พระธรรมบาลองค์ที่ตรัสรู้แล้ว
จะปกป้องดูแลการปฏิบัติธรรม
ของพวกเขาตลอดไป

บทที่ 3

จุดมุ่งหมายของ
พระदर्शन ชุกเด็น

พระดอร์เจ ชุกเต็น
ถือกำเนิดเป็นพระผู้ปกป้องรักษาศาธรรมที่ตรัสรู้แล้ว
มานานมากกว่า 350 ปี
ท่านคือปางทิโรธของพระมัญชุศรีโพธิสัตว์
ผู้ซึ่งเป็นพระแห่งปัญญา

นั่นหมายความว่า
พระดอร์เจ ชุกเต็น
ก็คือพระโพธิสัตว์แห่งปัญญา
ใช่ไหมครับ?

พระดอร์เจ ชุกเต็น ทรงแสดงกายเป็นผู้ปกป้อง
รักษารธรรม เพื่อที่จะปกป้องคุ้มครองพระธรรม
คำสั่งสอนของพระลามะซงคาปา
(Lama Tsongkhapa) トラบเท่าทุกวันนี่

ใช่แล้ว
เหมือนกัน

พระลามะ ชงคาปา (คศ1357-1419) คือพระนักปราชญ์ และนักบุญผู้ฟื้นฟูพระพุทธศาสนาที่เสื่อมลงในทิเบต ท่านได้ทำการปฏิรูปพระธรรมคำสั่งสอนจนนำไปสู่ความเจริญอย่างสูงสุด

ท่านรวบรวมคำสอนที่ดีที่สุดจากนิกายหลัก ๆ ทั้งหลาย แล้วก่อตั้งนิกายเกลุกปะ หรือที่รู้จักกันอย่างกว้างขวางว่า นิกายหมวกเหลือง

พระชงคาปา ถือกำเนิดจากพระโพธิสัตว์ 3 องค์ อันได้แก่ พระโพธิสัตว์แห่งความเมตตากรรณา-พระอวโลกิเตศวร พระโพธิสัตว์แห่งปัญญา-พระมัญชุศรี และพระโพธิสัตว์แห่งอำนาจจิตวิญญูณ-พระวัชรปราณี

พระดอร์เจ ชุกเด็นมีการสืบทอดเชื้อสายกันมาอย่างช้านาน
ซึ่งสามารถย้อนกลับไปได้ถึงสมัยพระพุทธเจ้าศากยมุนี...

เมื่อครั้งที่พระมัญชุศรี แสดงร่างเป็น
ลูกศิษย์ของพระพุทธเจ้าศากยมนี

ในคัมภีร์พระสูตรได้เปิดเผยถึง
สถานที่ประทับของพระมัญชุศรี
ว่าพระมัญชุศรีได้ปรากฏภายในร่างต่าง ๆ
เพื่อช่วยเหลือสรรพสัตว์ทั้งหลาย
อย่างไม่สามารถนับครั้งได้

พระพุทธเจ้าทั้งหลาย มักปรากฏภายในรูปลักษณะที่แตกต่างกัน
ออกไป ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ เพื่อที่จะสามารถให้ความช่วยเหลือ
และเื้ออำนวยการต่อความต้องการของสรรพสัตว์ ณ สถานที่นั้น
ในเวลานั้น

แน่นอน
ตลอดเวลาเลยละ

ว้าว!
พระพุทธเจ้าทั้งหลายทรงเปี่ยมล้นด้วยความ
เมตตากรุณา พวกท่านเมตตาอย่างนี้
ตลอดเวลาหรือเปล่าครับ?

บทที่ 4

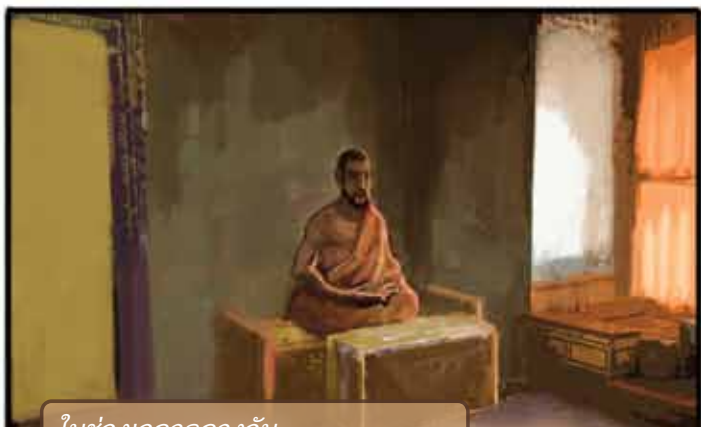
อาจารย์ในช่วงแรก :
ปิวาปา และท่านบัณฑิตสักขะ

จุดเริ่มแรกสุดในการกลับชาติมาเกิดของ พระดอร์เจ ชุกเด็น คือหนึ่งใน 84 มหาสิดาตามตำนานของอินเดีย ที่มีนามว่า “บิวาปา” (คศ837-909)

มหาสิดา บิวาปา ผู้ซึ่งถือกำเนิดจาก พระมัญจุศรีโพธิสัตว์ (Manjushri) มีชื่อเสียงโด่งดังในเรื่องการสอน และความสามารถในการแสดงปาฏิหาริย์ต่าง ๆ แม้กระทั่งพระอาทิตย์ ท่านก็สามารถหยุดไว้ไม่ให้ตกดิน

ในช่วงเวลากลางวัน ท่านจะศึกษาเล่าเรียน และนั่งสมาธิ ตามคำสอนในพระสูตร และในตอนกลางคืน ท่านจะฝึกปฏิบัติธรรมชั้นสูง

ดูบิวาปาสิ กล้าได้อย่างไร ถึงพาผู้หญิง เข้ามาถึงในวัด

ที่วิทยาลัยสงฆ์นาลันทาที่ท่านศึกษาอยู่ พระท่านอื่น ๆ ให้ฉายาท่านว่า “บิวาปา” ซึ่งหมายถึง ผู้ชายไม่ดี เนื่องจากมีการเข้าใจผิด คิดว่าท่านได้นำผู้หญิงเข้ามาในวัด

ช่างน่าละอาย เหลือเกิน พวกเราควร จะไปบอกให้ท่าน ออกไปจากวัด

โอ้ พระวัชรโยคินี
พระราชินีแห่งความสุขอันยิ่งใหญ่
และกลุ่มผู้ติดตาม
ฉันรู้สึกปิติดีใจเป็นอย่างมาก
กับการมาเยือนของท่าน

แท้ที่จริงแล้ว ผู้หญิงเหล่านั้นคือ พระวัชรโยคินี
(Vajrayogini) และกลุ่มนางฟ้าผู้ติดตาม

ต่อมาบิดาได้เกิดเป็นลามะที่ยิ่งใหญ่องค์หนึ่ง
ของนิกายสักยะ(Sakya) ซึ่งอยู่ทางตะวันตกของทิเบต
มีชื่อว่าซาเชน กุงกา เกลเซิน (Sachen Kunga
Gyeltsen) หรือที่รู้จักกันดีในชื่อของ สักยา บัณฑิตา
(Sakya Pandita) (คศ 1182-1251)

ท่านสักยา บัณฑิตา
มีลักษณะพิเศษ
ตั้งแต่ตอนยังเด็ก

ชื่อเสียงของท่านลักยา บัณฑิตาโด่งดังไปอย่างกว้างขวางถึงขนาดฮอตเต้ของเมืองจีน มีความศรัทธาอย่างแรงกล้าในตัวท่าน และในพระพุทธศาสนา

หลังจากนั้น ท่านลักยา บัณฑิตา ได้เกิดเป็น **อุนฺตน รินเชน ดรูป (Buton Rinchen Drub)** (คศ1291-1364) ซึ่งอยู่ในทางตะวันตกของทิเบต

ตอนที่ท่านเป็นเด็ก ท่านสามารถพูดคุยโต้ตอบกับพระมัญชุศรีโพธิสัตว์ได้โดยตรง

ทั้งการพูด และการกระทำ
ของท่านบุญตน รินเชน ครอบคลุม
สะท้อนให้เห็นถึงความเมตตา
กรุณา ที่ท่านมีอย่างเปี่ยมล้น

ท่านมุ่งเน้นทางการสอนและ
การเขียน และท่านได้แปลพระสูตร
จากภาษาสันสกฤตเป็นภาษาทิเบต
จำนวนหลายฉบับ

ในจำนวนหนังสือเหล่านี้ ท่านได้เขียน
การฝึกปฏิบัติธรรมเบื้องต้น จำนวน 26
เล่ม (คังเกียวร์ หมายถึง คำสอนของ
พระพุทธเจ้า และทังเกียวร์ หมายถึง
การปฏิบัติเบื้องต้นตามพุทธศาสนา)

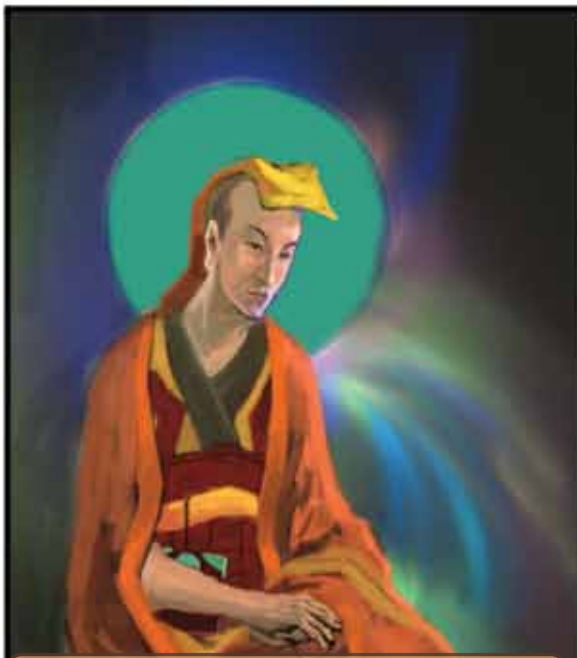

บทที่ 5

พระคุณชิน ด้ร้คปา เกลเชน

ในเวลาต่อมาพระบุตร รินเชน ดรุบ ได้กลับมาเกิดที่ตอนกลางของทิเบต โดยท่านได้เกิดเป็นหนึ่งในแปดลูกศิษย์เอกของ พระลามะ ชงคาปา (Lama Tsongkhapa) มีชื่อว่า ดูลชิน ดรักปา เกลเชน ซึ่งชื่อของท่าน “ดูลชิน” หมายถึง ผู้ที่ถือศีล และพระวินัยอย่างเคร่งครัด

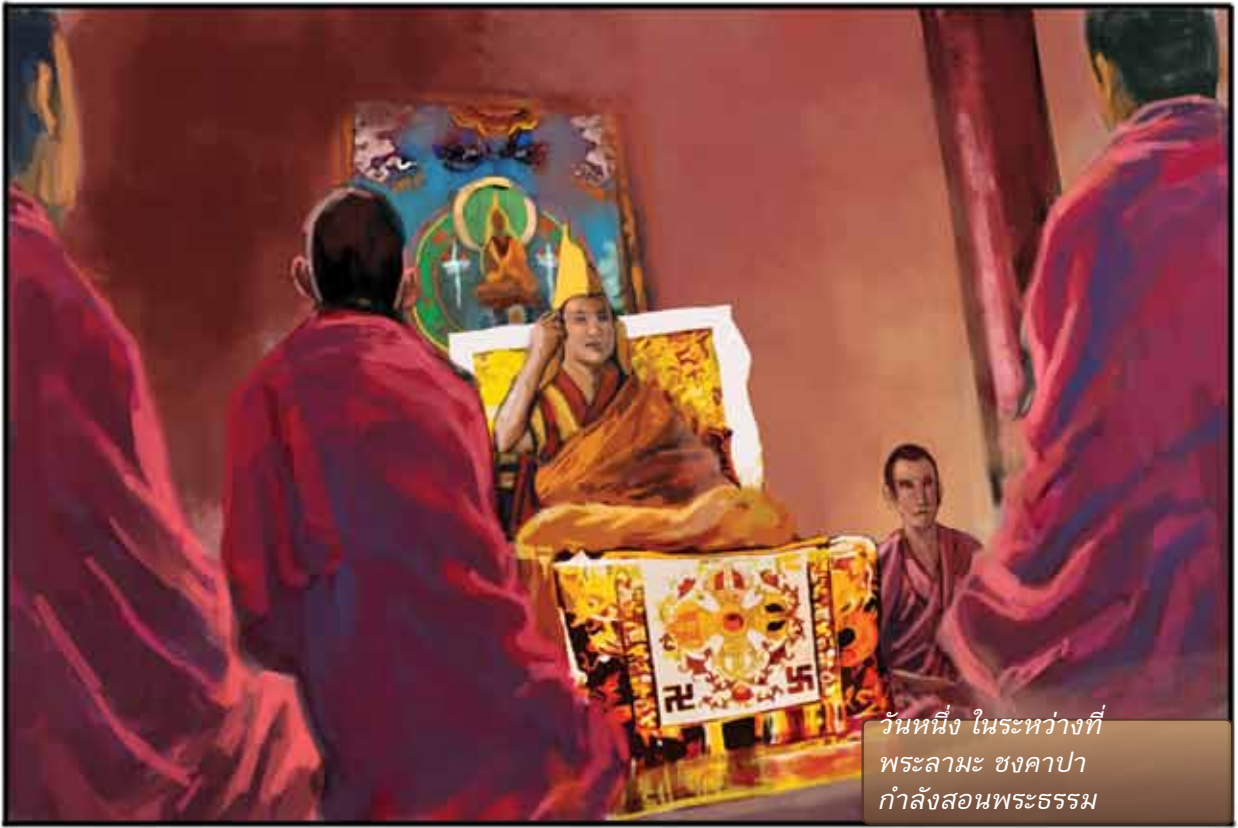
พระดูลชิน เป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง ในเรื่องของการปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด การรับใช้พระพุทธศาสนา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การดูแลการก่อสร้างวัดกาเด็น (Gaden Monastery)

พระดูลชิน ท่านเก่งมาก ที่สร้างวัดกาเด็นนี้สำเร็จ

ข้าขอถวายวัดกาเด็นนี้แด่พระอาจารย์ของข้า พระลามะ ชงคาปา

วัดกาเด็น สร้างเสร็จสมบูรณ์เมื่อปี คศ 1409 และได้กลายเป็นวัดแรก และเป็นสถานที่สำหรับศึกษาที่สำคัญในนิกายเกลูกปะ (Gelugpa lineage) ซึ่งก่อตั้งโดย พระลามะ ชงคาปา (Lama Tsongkhapa)

วันหนึ่ง ในระหว่างที่
พระลามะ ชงคาปา
กำลังสอนพระธรรม

นกพิราบสีขาวตัวหนึ่ง เริ่มบินวน
เหนือบัลลังค์ของพระลามะ ชงคาปา

ระหว่างที่นิกพิราบขาวตัวนี้กำลังบินวนอยู่เหนือบัลลังค์ พระดูลชิน ก็ตระหนักได้ว่า นกตัวนี้แท้จริงแล้ว คือ พระธรรมบาลเนชุง(Nechung)

หลังจากการสอนพระธรรมได้เสร็จสิ้นลง
พระทุกรูปได้เดินออกไปหมด
จะเหลือก็แต่เพียงพระตุลชิน

เนซุง
ทำไมท่านจึงมารบกวน
การสอนของอาจารย์
ของอาตมา

ท่านต้องการอะไร ?

นกพิราบขาวกลายเป็น.....

ข้าต้องการ
ความช่วยเหลือ
จากท่าน

เด็กผู้ชาย

ถึงเวลาการกำเนิดของ
พระผู้ปกป้องรักษาธรรม
องค์พิเศษ เพื่อที่จะปกป้อง
พระธรรมคำสอนที่สมบูรณ์แบบ

ข้าไม่สามารถ
ทำหน้าที่นี้ได้ เพราะข้าได้สัญญา
กับพระปัทมสัมภวะ (Guru Rinpoche)
ว่าข้าจะปกป้องรักษา
พระพุทธศาสนาทั่ว ๆ ไป

อาตมาหีนะ?

พระตุลชิน
ท่านมาเกิดเป็นพระธรรมบาล
องค์พิเศษสำหรับสายกาเด็นนี้ได้ไหม
เพื่อปกป้องความรู้พื้นฐานของทางสาย
กลาง (nagajuna's middle view)
ซึ่งได้สอนอย่างชัดเจนโดย
พระลามะ ชงคาปา?

ท่านสัญญาว่า
จะทำไหม ?

แน่นอน สำหรับ
พระชงคาปา อาตมาจะทำ
อาตมาขอสัญญา

ท่านยาสิม
คำสั่งญาของท่านนะ

ได้โปรดขึ้นครอง
บัลลังค์ เพื่อเป็นตัวแทน
ของพระลามะ ชงคาปา
บนโลกนี้ด้วยเถิด

ขอขอบคุณทุกท่านที่มอบ
ตำแหน่งอันทรงเกียรตินี้ให้แก่อาตมา
แต่อาตมาไม่สามารถรับไว้ได้

พระดูลชิน เป็นที่เคารพนับถืออย่างสูง
หลังจากการจากไปของพระลามะ ชงคาปา
ท่านถูกอัญเชิญให้ขึ้นครองบัลลังค์ สำหรับตำแหน่ง
กาเดิน ทรีปา(Gaden Tripa) ซึ่งเปรียบเสมือน
เป็นตัวแทนของพระลามะ ชงคาปาบนโลกนี้

พระเกลซัซเจ(Gyaltsab Je)
ท่านเป็นบุคคลที่สมควรจะดำรงตำแหน่ง
กาเด็น ทรีปา อาตมามีความปรารถนาที่จะ
อุทิศตนในการปกป้องรักษา และเผยแผ่
คำสั่งสอนของพระลามะชงคาปา
ให้เจริญสืบต่อไป

พระคูลชิน ทำงานหนักอย่างต่อเนื่อง
เพื่อวัดกาเด็น และนิกายของพระลามะ ชงคาปา
ก่อนที่ท่านจะเข้าสู่การฝึกปฏิบัติธรรมอย่างลึกซึ้ง
ในช่วงสุดท้ายของชีวิตท่าน

บทที่ 6

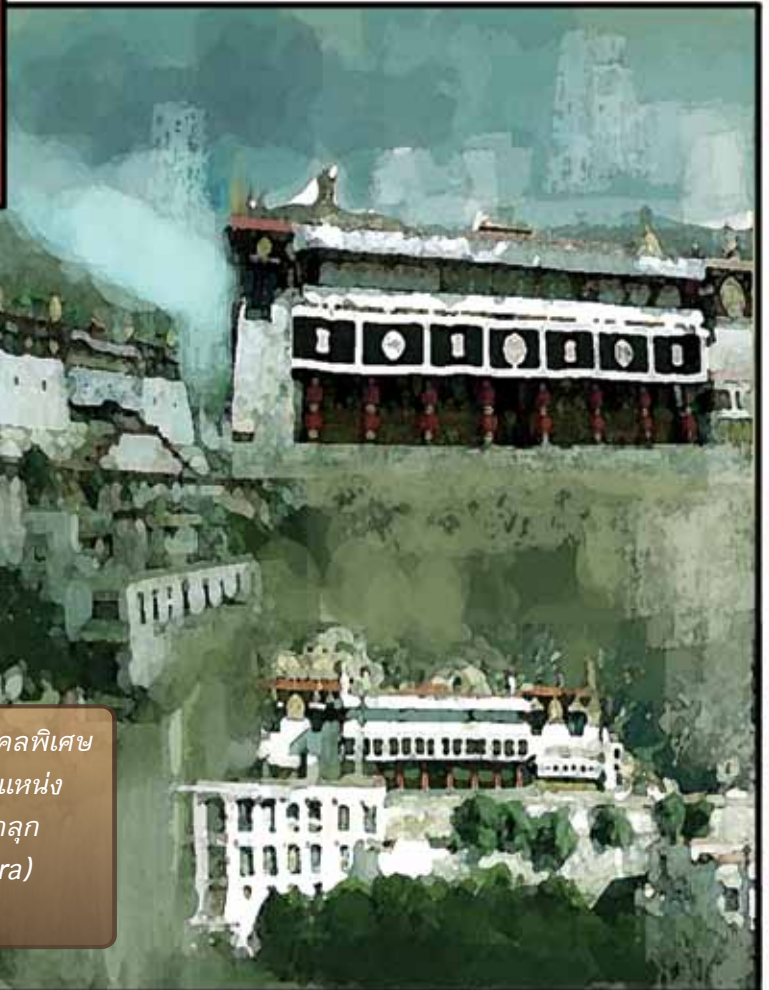
พระปิ่นเขน ไชนัม ด้รคปา

ในชาติต่อมาในปี คศ 1478 พระ
ดูลชิน ดรึคปา เกลเซน ได้เกิดเป็น
นักปราชญ์ผู้เฉลียวฉลาด มีนามว่า
พระป็นเซน โชหนัม ดรึคปา

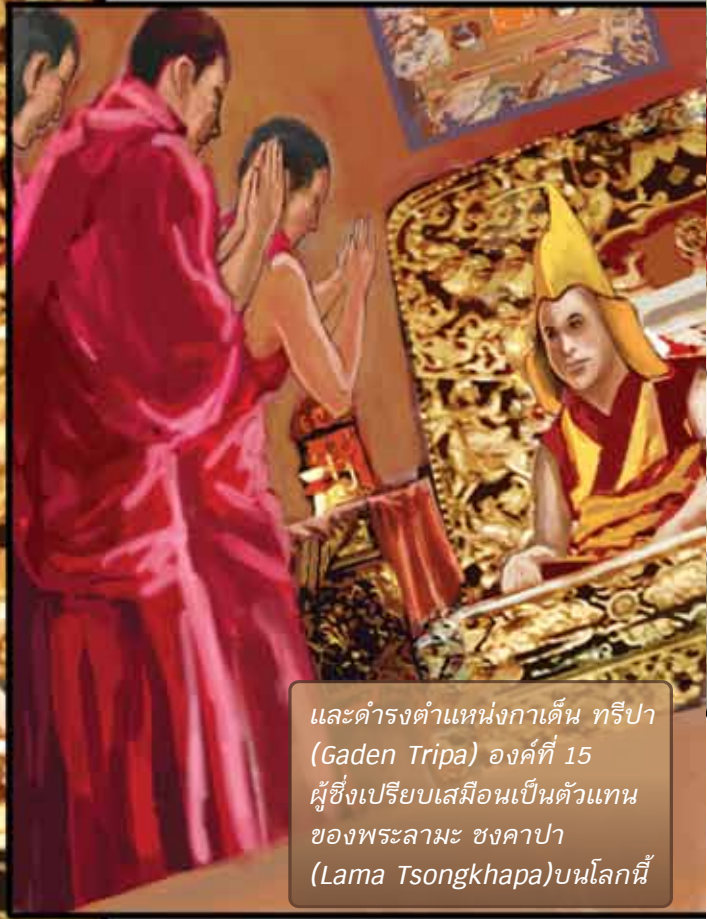
ท่านเป็นที่เคารพนับถืออย่างสูง
ท่านได้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา และให้
คำแนะนำขององค์ดาไลลามะที่ 3

พระป็นเซน โชหนัม ดรึคปา ถือว่าเป็นบุคคลพิเศษ
เนื่องจากมีท่านเพียงผู้เดียวที่ได้ดำรงตำแหน่ง
เจ้าอาวาสของวัดหลัก 3 วัดของนิกายเกลูก
อันได้แก่ วัดกาเด็น(Gaden) วัดเซรา(Sera)
และวัดเตรปุง(Drepung)

ท่านได้ดำรงตำแหน่งเจ้าอาวาสของ
วิทยาลัยสงฆ์ กุยกะ ดันตระ
(Gyuto Tantric College)

และดำรงตำแหน่งกาเด็น ทริปา
(Gaden Tripa) องค์ที่ 15
ผู้ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นตัวแทน
ของพระลามะ ชงคาปา
(Lama Tsongkhapa)บนโลกนี้

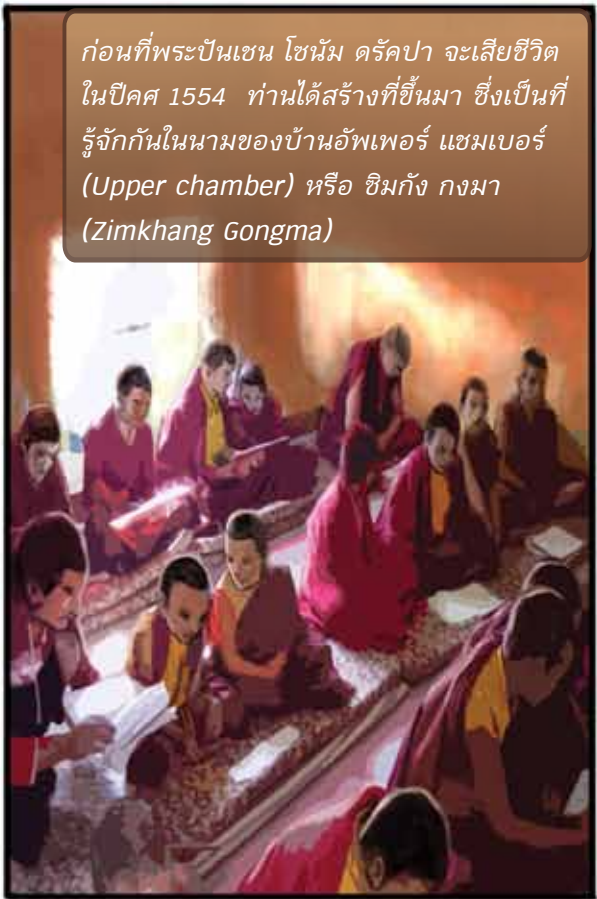

พระป็นเซน โซนัม ดรักปา เป็นทั้งนักปราชญ์
นักบัณฑิต ผู้ซึ่งมีสติปัญญาเฉียบแหลม
ท่านเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางจากงานเขียน
เกี่ยวกับหลักปรัชญาทั้ง 11 เล่ม

หนังสือพวกนี้เป็นหนังสือหลักที่ใช้ในการศึกษา เพื่อที่จะสอบพระปริยัติธรรมให้ได้เป็นเกเช (Geshe : เทียบเท่ากับระดับปริญญาเอกในการศึกษาทางพระพุทธศาสนา) จึงยังคงมีการใช้ในการเรียนอย่างแพร่หลาย สำหรับพระที่วัดกาเด็น ชาร์เซ (Gaden Shartse) และวัดเดรปุง (Drepung) โลเซลิง(Drepung Loseling) จวบจนทุกวันนี้

ในวัดอื่น ๆ หนังสือ 11 เล่มนี้ ก็ถูกใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบกับ

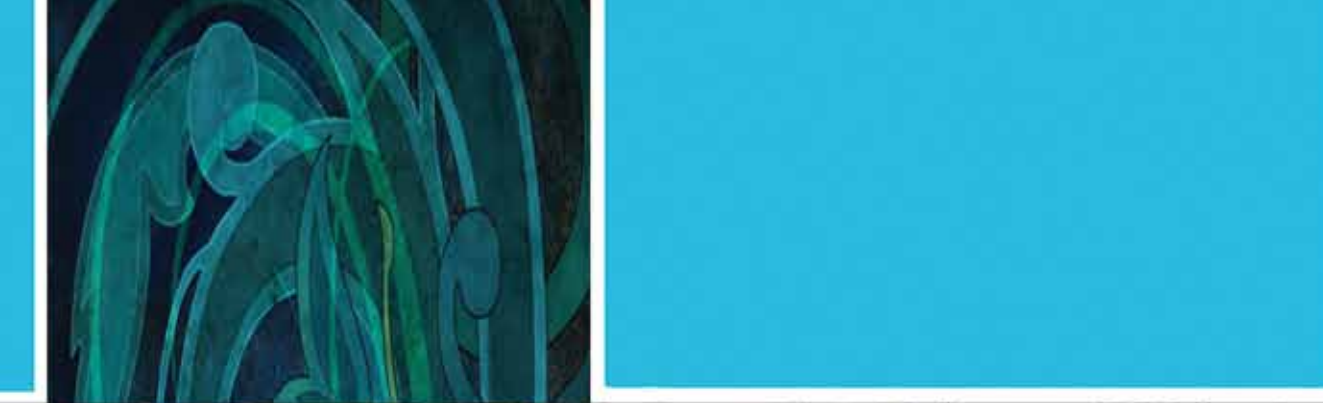

ก่อนที่พระปันเซน โชนัม ดรคปา จะเสียชีวิต ในปีคศ 1554 ท่านได้สร้างที่อื่นมา ซึ่งเป็นที่รู้จักกันในนามของบ้านอัฟเพอร์ แชมเบอร์ (Upper chamber) หรือ ซิมกัง กงมา (Zimkhang Gongma)

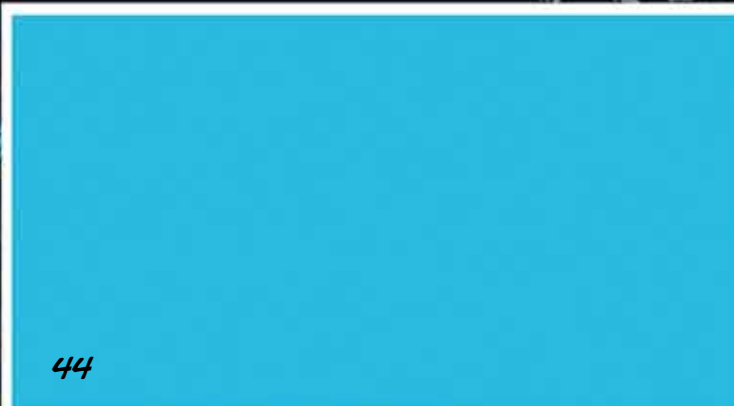
ที่มาของชื่อนี้ มาจากตำแหน่งที่ตั้งของบ้าน ซึ่งตั้งอยู่บนที่สูงสุดของเดรปุง(Drepung) และอยู่ด้านใต้ของสนามหญ้าหากปา(Ngakpa) ซึ่งใช้เป็นที่ถกธรรมะ หรือปฐฉา วิสัขมา ในหลักธรรมของพระสงฆ์ใหญ่ๆน้อยตามพระพุทธศาสนาแบบทิเบต

บทที่ 7

พระชุลุกุ ดั้งคปา เกลเชน

ในเวลาต่อมาอีก 2-3 ชาติ ในปี คศ 1619 พระปิ่นเซน โซนัม ดร็คปา ได้กลับมาเกิดเป็นพระทูลกู ดร็คปา เกลเซน บุคคลผู้ที่มีผลอย่างยิ่งใหญ่ ต่ออนาคตของพระพุทธศาสนา

องค์ดาไลลามะที่ 4 ได้มรณภาพในปีคศ 1617 ซึ่งต่อมามีเด็ก 2 คนที่จะถูกคัดเลือก เพื่อมาดำรงตำแหน่งขององค์ดาไลลามะที่ 5

ตอนที่พระทูลกู ดร็คปา เกลเซนถือกำเนิด ได้เกิดแผ่นดินไหว และมีสายรุ้งปรากฏขึ้น ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงความปิติยินดีในการ กลับมาของบุคคลผู้ยิ่งใหญ่

ฉันจำได้
ว่าฉันคือใครในอดีต...

ตั้งแต่ตอนยังเป็นเด็ก ท่านทูลกู ดร็คปา เกลเซน
สามารถจำเรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีตชาติที่ผ่านมา

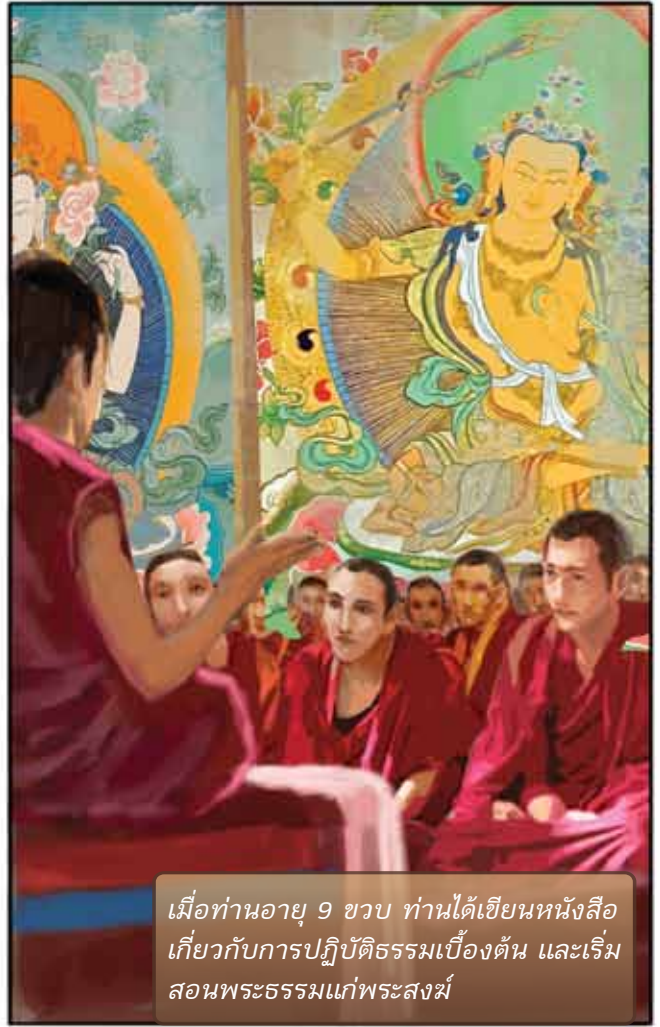

ตั้งแต่นี้เป็นต้นไป
คนจะรู้จักท่าน ในนามของ
ทูลกู ดร็คปา เกลเซน

ตอนที่ท่านอายุได้ 6 ขวบ ซึ่งเท่ากับอายุของเจ้าตอนนี้ นิโคลัส ได้มีการประกาศ
อย่างเป็นทางการว่าท่านทูลกู ดร็คปา เกลเซน คือการกลับชาติมาเกิดของ
ท่านซิมกัง กงมา(Zimkhang Gongma) และท่านได้รับการประทานชื่อจาก
องค์ปัญเชน ลามะ(Panchen Lama) ว่า ทูลกู ดร็คปา เกลเซน

ท่านสามารถจับสิ่งของที่ใช้ในการสวดมนต์ได้อย่างเป็นธรรมชาติ และสามารถจดจำบทสวด และบทเรียนที่ได้ฟังได้รับมาทั้งหมด

เมื่อท่านอายุ 9 ขวบ ท่านได้เขียนหนังสือเกี่ยวกับการปฏิบัติธรรมเบื้องต้น และเริ่มสอนพระธรรมแก่พระสงฆ์

ตอนที่ ทูลกู ดรัคปา เกลเซน และงาวัง ลอบซัง กัสโช (Ngawang Lobsang Gyatso) เข้ามาอยู่ที่วัด ทั้งสองอยู่ที่ เดรปุง หงากปา(Drepung Ngakpa) ซึ่งทั้งสองอยู่ใต้การดูแลสั่งสอนของ องค์ป็นเซนลามะที่4 ที่มีชื่อว่า ลอบซัง โชกี เกลเซน(Lobsang Chokyi Gyaltsen)

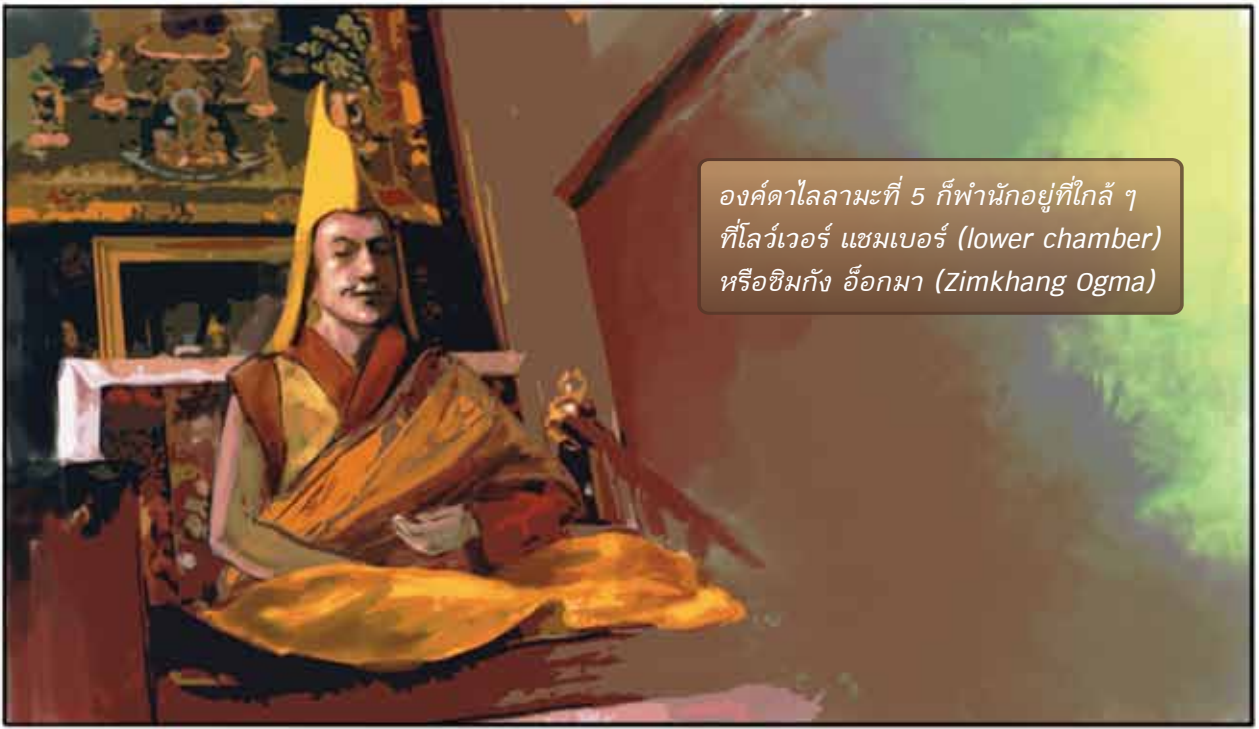
ในที่สุด งาวัง ลอบซัง กัลโซ ก็ได้รับการประกาศว่าเป็น องค์ดาไลลามะที่ 4 กลับชาติมาเกิด และได้รับการแต่งตั้งอย่างเป็นทางการให้เป็น องค์ดาไลลามะที่ 5

ส่วนพระทูลกู ดริคปา เกลเซน ก็ได้รับการประกาศอย่างเป็นทางการ ว่าเป็น พระป็นเซน โซนัม ดริคปากลับชาติมาเกิด

ในเวลาต่อมาพระทูลกู ดริคปา เกลเซน ได้ย้ายไปอยู่ที่อัพเพอร์ แชมเบอร์(upper chamber) หรือซิมกัง กงมา(Zimkhang Gongma) ซึ่งท่านเป็นคนสร้างเองในชาติที่เกิดเป็น พระป็นเซน โซนัม ดริคปา

องค์ดาไลลามะที่ 5 ก็พำนักอยู่ที่ใกล้ ๆ
ที่โลว์เวอร์ แชมเบอร์ (lower chamber)
หรือซิมกัง อ็อกมา (Zimkhang Ogma)

บางคนคิดว่าองค์ดาไลลามะที่ 5
กับพระทูลกู ดรัคปา เกลเซนเป็นคู่ปรับกัน
ซึ่งเป็นการเข้าใจผิด เนื่องจากท่านทั้งสอง
ศึกษาเล่าเรียนหนังสือและสวดมนต์ด้วยกัน
เป็นประจำด้วยความสงบราบรื่น
ภายใต้การสอนของอาจารย์คนเดียวกันคือ
องค์ป็นเซน ลามะ

แต่อย่างไรก็ตาม ผู้ติดตามขององค์ดาไลลามะที่ 5
ยังคงอิจฉาและไม่พอใจในควมมีชื่อเสียงของ
พระทูลกู ดรัคปา เกลเซน

ดูนั่นซิ!!
ท่านสามารถนั่งสมาธิ
ได้ทั้งวัน โดยไม่ต้องกิน
อาหารหรือดื่มน้ำ

ท่าน
ต้องบรรลุธรรม
แล้วเป็นแน่แท้

พระทูลกู ดรัคปา เกลเซนซีนชอบการฝึก
ปฏิบัติธรรมและนั่งสมาธิ ท่านมีการฝึก
ปฏิบัติธรรมอย่างลึกซึ้งในถ้ำเป็นประจำ
สม่ำเสมอในหลายร้อยถ้ำในธิเบต

มีผู้คนมากมายเดินทางมาที่ถ้ำของท่าน
เพื่อที่จะถวายอาหาร และขอพรจากท่าน

โธ!!
 พวกเขารู้ได้อย่างไรกัน
 ว่าอาตมาอยู่ที่นี้
 อาตมาต้องการที่จะอยู่ตาม
 ลำพังเพื่อฝึกปฏิบัติธรรม
 และนั่งสมาธิ

ได้โปรดเถิด
 อย่าบอกพวกเขาว่าฉันจะไปไหน
 ฉันเพียงแต่ต้องการจะสำเร็จ
 จากการฝึกปฏิบัติธรรม

ท่านจำต้องย้ายถ้ำไปเรื่อย ๆ เนื่องจากชื่อเสียง
 ของท่านสะพัดออกไปไกล

ท่านย้ายถิ่นเนื่องจากต้องการความสงบและเป็นส่วนตัว
ท่านไม่ชอบการมีชื่อเสียง ท่านเพียงแต่ต้องการฝึกปฏิบัติ
ธรรมและนั่งสมาธิตามลำพัง

พระทูลกู ดรักปา เกลเซน เป็นที่เคารพนับถือ
อย่างกว้างขวาง ผู้คนต่างพากันเลื่อมใสใน
ตัวท่าน และพากันมาจากทั่วทุกสารทิศเพื่อ
มาราบไหว้ และแสดงความเคารพต่อท่าน

แม้กระทั่งราชวงศ์ของทิเบต จีน
และมองโกเลีย ต่างก็เดินทางระยะไกล
มาเพียงเพื่อขอรับพร
และรับคำแนะนำ สั่งสอนจากท่าน

พากันมาราบไหว้ดรัคปา
เกลเซนกันหรือเนีย?!

ช่าง
ไม่มีความเคารพ
ต่อองค์ดาไลลามะ
กันเลยนะ!

ระวังไว้เถอะ..
สักวันหนึ่งจะโดนตี ฮี!

พวกท่าน
ซุบซิบเรื่องอะไรกันนะ?

ตายละ..
องค์ดาไลลามะ
มาขึ้นที่นี้ตั้งแต่
เมื่อไหร่กันเนีย!

เอ๋..
ไม่มีอะไรครับท่าน

วันหนึ่ง พระทูลกู ดรัคปา เกลเซน
ได้พบกับพระธรรมบาลเนซุง
ผ่านร่างทรง

ฉันเห็นมีผู้คน
มากมายที่บ้าน
พระทูลกู ดรัคปา
เกลเซน

ยอดเยี่ยม ฉันรู้สึก
ยินดีกับท่านด้วย

ร่างทรง
คืออะไรครับ?

ร่างทรง คือ
คนที่ถูกเลือกโดยเฉพาะ
และจะมีการฝึกปฏิบัติอย่างพิเศษ
เพื่อให้ร่างกายสามารถเป็นช่องทางผ่าน
สำหรับจิตวิญญาณในภพต่าง ๆ ได้
อย่างเช่น เป็นช่องทางผ่าน
สำหรับพระธรรมบาล

พระทูล
ตรึคปา เกลเซน
ท่านพร้อมแล้วหรือยัง?
ท่านยังจำ
คำสัญญาได้ไหม?

พร้อมเรื่องอะไร?
แล้วสัญญาอะไรกัน?

ท่านสัญญาไว้ว่า
ท่านจะทำเนิเป็น
พระธรรมบาลองค์พิเศษ
อ้าว.. กินข้าวหีชะ แล้วท่านจะ
จำเรื่องราวทั้งหมดได้

ท่านสามารถที่จะเกิดเป็น
พระธรรมบาลองค์พิเศษ เพื่อปกป้อง
ความรู้พื้นฐานของทางสายกลาง
(nagajuna's middle view)
ซึ่งได้สอนไว้อย่างชัดเจนโดยพระลามะ
ชงคาปา? ท่านจะสัญญาไหม ?

ตกลง
ฉันจะทำ
ฉันขอสัญญา

ฉัน..
ฉันจำได้แล้ว!

แต่ฉัน
มีปัญหาอยู่หนึ่งอย่าง
ฉันโกรธใครไม่เป็น แล้วฉันจะ
กำเนิดเป็นพระธรรมบาล
ที่ทิโรครายได้อย่างไรกัน
ถ้าฉันไม่มีความโกรธอยู่เลย

ไม่ต้องห่วงเรื่องนั้น
ฉันจะช่วยเอง

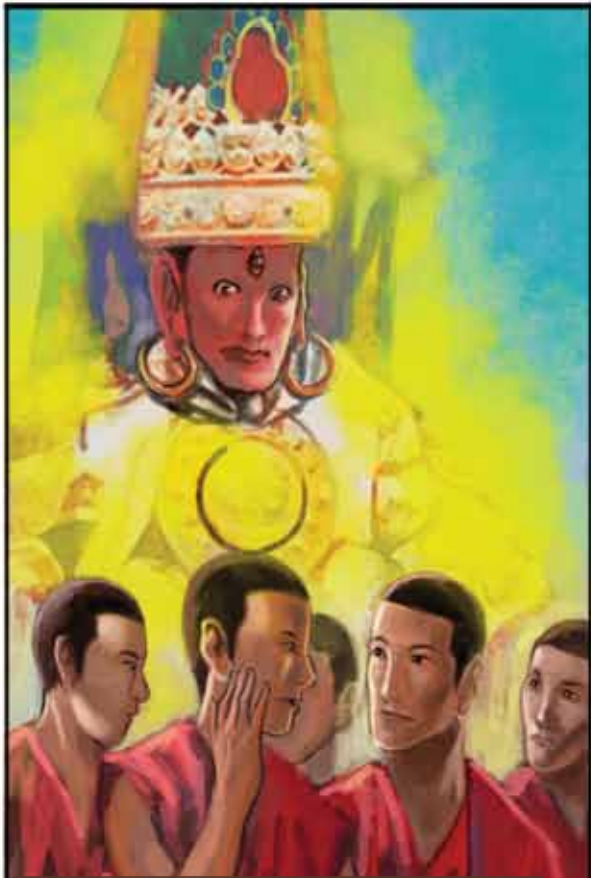
ว้าว.. ช่างน่าับถือ.. พระทูลกุ
ดรรคปา เกลเชน เป็นผู้ที่ไม่มีความเห็นแก่ตัว
ท่านทำได้แม้กระทั่งต้องสละชีวิตของท่าน
เพื่อที่จะกำเนิดมาเป็นพระธรรมบาลเพื่อ
ปกป้องดูแลผู้ปฏิบัติธรรม

บทที่ 8

การสมรณภาพของพระชุกฺฤ
ดรัคปา เกลเชน

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เนซุงเริ่มสร้างสถานการณ
เพื่อให้พระทูลกู ดรึคปา เกลเซน กลายเป็น
พระธรรมบาล หรือผู้ปกป้องรักษาธรรม
ผู้ยิ่งใหญ่

เราต้องไม่ยอมให้
พระทูลกู ดรึคปา เกลเซน
มีความสำคัญมากกว่า
องค์ดาไลลามะได้

แต่..
พวกเราจะทำ
อะไรได้ล่ะ?

พวกเราไม่อาจจะเมิด
ศีลพระได้นะ..

ถ้าเป็นการทำเพื่อปกป้อง
องค์ดาไลลามะ ไม่ถือว่าละเมิดศีล
ขนาดพระพุทธเจ้าศากยมุนี
ยังฆ่าสัตว์ตัดชีวิตในชาติที่แล้ว
ด้วยเจตนาที่ดีเลย

ทำอะไร
ซักอย่างซิท่าน...

นั่นซิ..
มันจะมากเกินไป
แล้วอะ

ทูลกู ดรึคปา เกลเซน
ทำตัวเด่นอีกแล้ว..
เราจะปล่อยให้มันเป็น
แบบนี้ต่อไปไม่ได้นะ

พวกท่านทุกคนพึงให้ดีนะ.
เพื่อผลประโยชน์ของ
พระพุทธศาสนา
เราต้องกำจัด
พระทูลกู ดรึคปา เกลเซน

ดังนั้น พวกเขาจึงวางยาพิษในอาหาร
ของพระทูลกู ดรัคปา เกลเซน

แต่เนื่องจาก พระทูลกู ดรัคปา
เกลเซน ได้บรรลุธรรมขั้นสูง
ซึ่งท่านสามารถควบคุม
ลมปราณ และพลังงานต่าง ๆ
ในร่างกายได้

ยาพิษจึงถูกขับออกมา
และไม่มีผลกระทบต่อ
ร่างกายท่านเลย

ยาพิษเพียงแค่นี้คนเดียว
สามารถฆ่าจามรีหนึ่งตัวได้
แต่พระทูลกู ดรัคปา เกลเซน
กลับไม่เป็นอะไรเลย

ท่านรินโปเซ
พวกเราอยากจะถวายสิ่งของ
ต่อท่าน

ในระหว่างการเข้าพบพระทูลกู
ดรัคปา เกลเซน

ฮึากากาก!

ยี้ากกกกกกกก!!

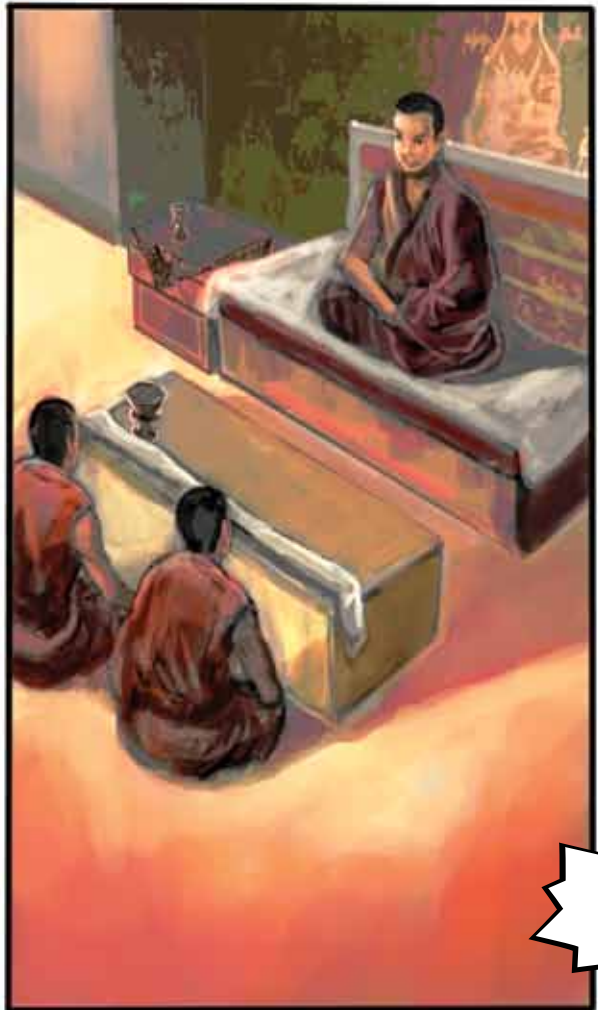
ใจเย็น ๆ มาทีซี..
มาที่ห้องของฉัน ฉันมีเรื่อง
อยากจะคุยกับพวกเธอ

พระทูลกู ดรัคปา เกลเซน ทำให้
พวกเขาประหลาดใจ

อึ่มมมมมม??!

เดซี และเดปา
ฉันรู้ว่าพวกเจ้าคิดจะทำอะไร
มันไม่มีทางจะสำเร็จหรอก

ท่านกำลังพูดถึง
เรื่องอะไร?

ไม่ต้องมา
ทำเสแสร้ง

ไม่..ไม่จริง
ท่านกำลังพูดถึง
เรื่องอะไรกัน?!

ฉันรู้ว่าพวกเจ้า
ต้องการที่จะฆ่าฉัน

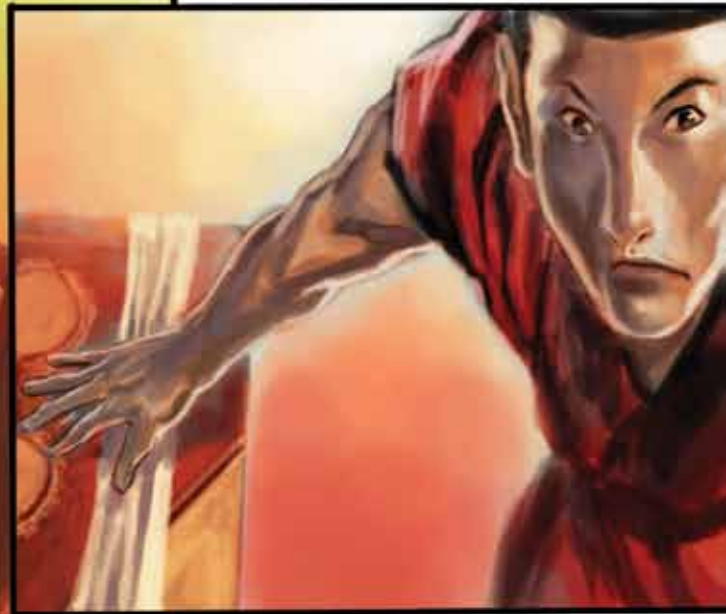

มีเพียงหนทางเดียวที่
จะสามารถฆ่าฉันได้ในชาตินี้
โดยการยัดผ้าคะตาคะตา(khata)
เข้าไปในคอของฉัน
ซึ่งจะทำให้ฉันหายใจไม่ออก

อะไรนะ???

ฮึมมม...

จับตัวท่านไว้
เดปา โนบู!

ทำอะไรก็ได้
ที่พวกเจ้าต้องการ

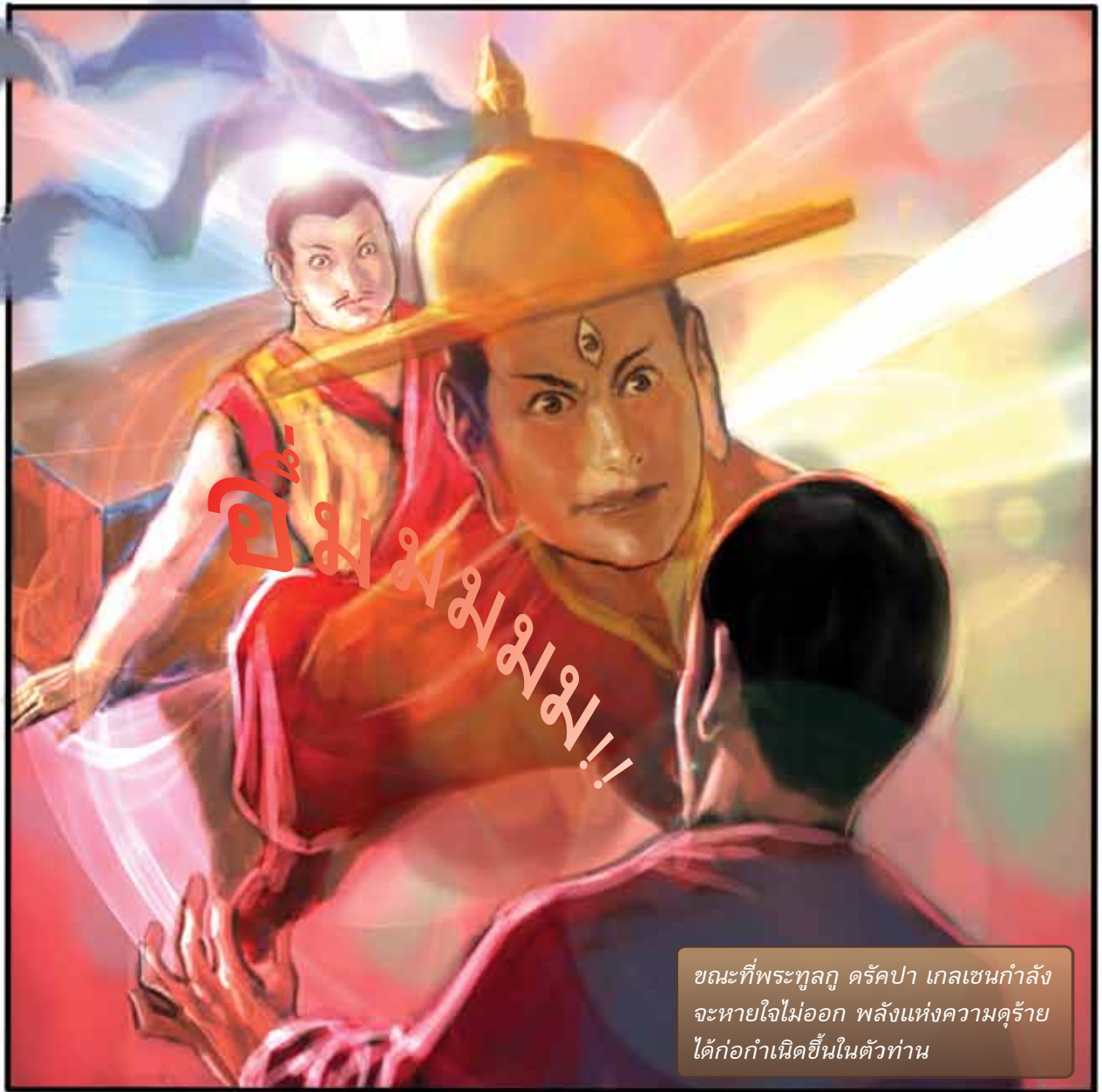
ฮ่าๆๆๆ!

វី
ថ្នា កាក កក កក កក កក

វី
ខ្លឹម មម មម មម មម!!

ขณะที่พระทูลกู ดรัคปา เกลเซนกำลัง
จะหายใจไม่ออก พลังแห่งความดุร้าย
ได้ก่อกำเนิดขึ้นในตัวท่าน

และท่านก็มีมรณภาพลง
เมื่ออายุได้ 38 ปี

บทที่ 9

พระผู้ปกป้องรักษาธรรม

ผู้คนจากทั่วทุกสารทิศทั้งใกล้และไกล
ต่างเดินทางมาร่วมเคารพศพ
ของพระทูลกู ดรัคปา เกลเซน

เกิดอะไรขึ้นนะ?

กองไฟสำหรับเผา
ศพจุดไฟไม่ติด?

ทำไมไฟถึงจุด
ไม่ติดนะ?

เป็นเพราะท่าน
ถูกฆาตกรรมนั่นซิ!

ที่ซิมกั๋ง อ้อออกมา
ซึ่งองค์ดาไลลามะทรงประทับอยู่

หมายความว่าอย่างไร
ถูกฆาตกรรม!
ฉันคิดว่าท่านมรณภาพ
จากการป่วย

ไม่ใช่..ท่านถูกฆาตกรรม
โดยคนของเรา!

อะไรกันเนี่ย?!

โธ..ไม่นะ..
พวกเขาทำอะไรลงไปเนี่ย
ฉันอยากอยู่คนเดียว
ตอนนี้...

โปรดให้อภัยฉันด้วยเถิด

ไผ่ยัง
จุดไม่ติดใช่ไหม?

ได้ยากก่อน!

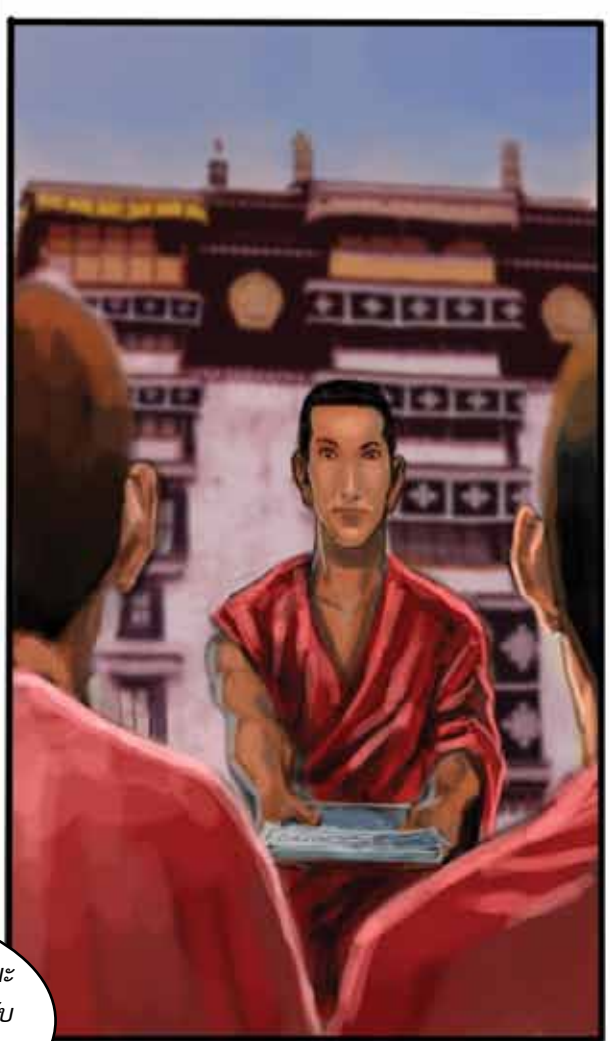
ดูนั่นสิ
ใครกำลังเดินมา

นั่นมัน
ผู้ติดตามของ
องค์ดาไลลามะนี่!

ฉันสงสัยเหลือเกินว่า
เขามาที่นี่เพื่ออะไร..

ดูท่าทางเคร่งเครียด
ด้วยสิ

จดหมายจาก
องค์ดาไลลามะ...

จดหมายนี้มาจากองค์ดาไลลามะ
มันคือบทสวดแบบกลอนสำหรับ
พระทูลกู ดรัคปา เกลเซน
ได้โปรดอ่านด้วยเถิด

ในทันทีที่อ่านบทสวดแบบกลอนเสร็จ
ไฟก็ลุกติดกองฟืนเอง

ท่านเห็นมันไหม?

มันหมายความว่า
อย่างไรนะ?

ไฟมันติดของ
มันเอง!

ฮ่ากกกกกกกกกก

ท่าน
เป็นพระชั้นสูง
แบบไหนกัน ทำไมถึง
ปล่อยให้เขามาท่านได้
โดยที่ท่านไม่ทำอะไรเลย

ผู้ติดตามของพระทูลกู ดรัคปา เกลเซน รู้สึกไม่
พอใจอย่างมากกับการกระทำอันไม่ยุติธรรมต่อ
อาจารย์ของเขา

และนี่คือ จุดเริ่มต้นของวิกฤตการณ์ของ
ทิเบต

ทันใดนั้น กลุ่มควันสีดำทะมึนได้พัดมา
จากทางพระเมรุประชุมเพลิงศพ

พวกเราได้กระทำผิด
ต่อพระพุทธคุณ ดรัคปา เกลเซน
ท่านได้มรณภาพ และได้กลายเป็น
วิญญาณชั่วร้ายที่มีความโกรธ

และได้แผ่ปกคลุมไปทั่วเมืองลาซาในรูปของมือ
ที่หนักแล้ว องค์ดาไลลามะรู้สึกได้ทันทีว่า
มันเป็นกลางร้าย

จากนั้นเป็นต้นมา เมืองลาซาก็ไม่มีความสงบสุข เกิดแผ่นดินไหวขึ้นหลายครั้ง พื้นที่แห้งแล้ง ทำการเพาะปลูกไม่ได้ นี่คือสัญญาณที่ไม่ดีจากกรรมชั่วของผู้คนที่ได้กระทำการมาตกรรมพระทูลกู ดริคปา เกลเซน ผู้ซึ่งมีบุญบารมีสูง

ความไม่สงบสุขได้เกิดขึ้นทั่วประเทศ แม้แต่
องค์ดาไลลามะเอง ก็ไม่สามารถที่จะดีม
น้ำชาได้อย่างสงบใจ

เมื่อไม่มีทางเลือก องค์ดาไลลามะจึง
ขอความช่วยเหลือจากพระที่เก่งที่สุด
ในด้านการปราบวิญญาณที่ชั่วร้าย

พระฉินโดรสิง ลามะ

ฉันต้องการความช่วยเหลือ มี
วิญญาณชั่วร้ายกำลังทำทีเบตให้
เกิดภัยพิบัติ ได้โปรดกำจัดมันให้
หมดสิ้นด้วยพิธีบูชาไฟ(fire puja)

พระมินโดรลิ่ง ลามะ ผู้เชี่ยวชาญทางด้าน
พิธีกรรมบูชาไฟ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้าง
ขวางในด้านการกำจัดวิญญูณชั่วร้าย

ด้วยสมาธิที่เปี่ยมไปด้วยพลังอำนาจ พระมินโดรลิ่งจะ
นำเอาวิญญูณชั่วร้ายนี้วางในสิ่งที่มีลักษณะเหมือน
ทัพพีอันใหญ่ ซึ่งจะตกลงไปในไฟให้โดนเผาเพื่อขจัด
วิญญูณชั่วร้ายให้หมดอำนาจไป แต่ในครั้งนี่ มีเรื่อง
แปลกประหลาดเกิดขึ้นตลอดเวลาการกำจัดดวง
วิญญูณชั่วร้ายนี้

แต่ละครึ่งเมื่อท่านเทวัญญาณชั่วร้ายลงไปในไฟ
พระยามานทกะ(Yamantaka) ซึ่งเป็นปางที่ดุร้าย
ของพระมัญชุศรี(Manjushri) จะปรากฏตัวขึ้น
จากเปลวไฟ และกระโดดกลับไปอยู่ที่ทัพพีนี้

อีกหนึ่งครั้ง เมื่อพระมินโดรสิง ลามะ
กำลังตั้งสมาธิเพ่งจิตไปที่ทัพพีนี้

พระธรรมบาลเซ็ทรับ(setrap) ปราบกฏภายในร่าง
ของผู้หญิงที่สวยงาม และเต้นเข้ายวน เพื่อที่จะ
รบกวนสมาธิของพระมินโดรลิ่ง

พระดอร์เจ ชุกเด็น(Dorje Shugden)
ออกจากทัพที่อันใหญ่ และหายตัวไป
พร้อมกับพระเซ็ทรับ(Setrap)

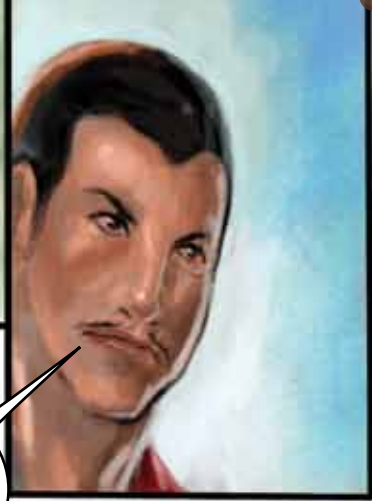
ทำไม
ท่านถึงไม่สามารถกำจัด
วิญญาณชั่วร้ายนี้?

อาตมา
ได้พยายามทุกหนทางแล้ว
ไม่รู้เหมือนกันว่าทำไม
นี่เป็นครั้งแรกที่อาตมาไม่สามารถปราบ
วิญญาณชั่วร้ายได้ บางที..มันอาจจะ
ไม่ใช่วิญญาณชั่วร้ายก็ได้ละ

หลังจากที่ได้ปฏิบัติหมดทุกพิธีกรรมแล้ว แต่ก็ยังไม่สามารถกำจัด'วิญญาณชั่วร้าย'พระดอร์เจ ชุกเต็นนี้ได้ ในที่สุดองค์ดาไลลามะ ก็ตระหนักได้ว่าพระดอร์เจ ชุกเต็นนี้ ไม่ใช่วิญญาณที่ชั่วร้าย

ใช่..
อาตมาได้กระทำ
ความผิด อาตมากระทำ
ความผิดอย่างมหาดศาลต่อ
พระทูลกู ดร็คปา
เกลเซน!

ท่านได้กลายเป็น
พระธรรมบาล อาตมาจะ
เขียนหนังสือรับรองการ
แต่งตั้งท่าน

องค์ดาไลลามะได้เขียนหนังสือประกาศอย่างเป็นทางการ พร้อมด้วยบทสวดว่าพระดอร์เจ ชุกเต็นถือกำเนิดโดยตรงจากพระทูลกู ดร็คปา เกลเซนเป็นพระธรรมบาล ผู้ซึ่งปกป้องดูแลผู้ปฏิบัติธรรมสำหรับบุคคลมัยนี้

บทสรรเสริญพระดอร์เจ ชุกเด็น โดยองค์ดาไล ลามะที่ 5

ฮม

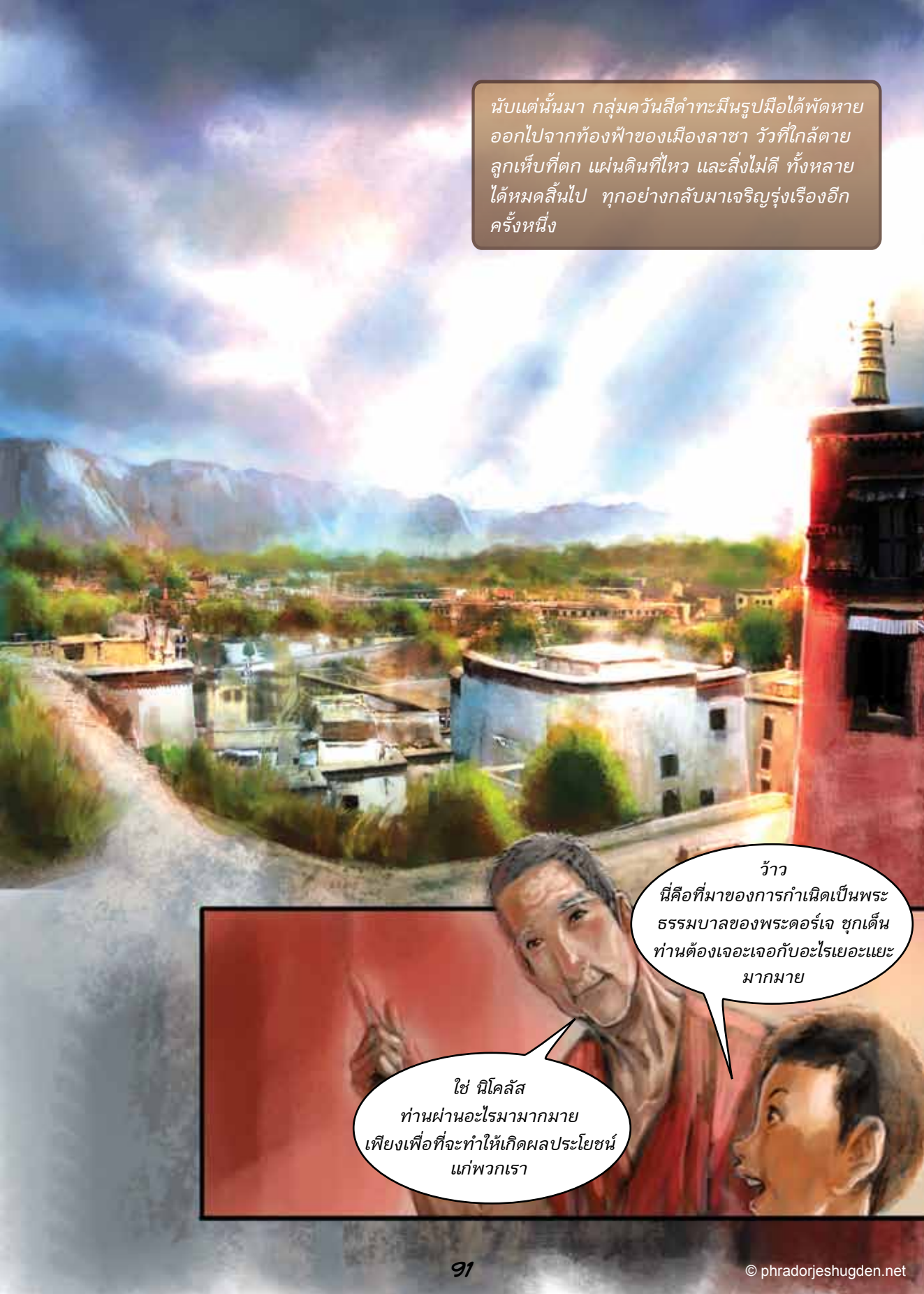
จากอาณาจักรซึ่งเป็นไปอย่างธรรมชาติ
ด้วยพลังที่ดุร้าย และรวดเร็วกว่าสายฟ้าแลบ
ท่านมีความกล้าที่จะตัดสินใจว่าสิ่งไหนดีหรือไม่ดี
ข้าพเจ้าขอเชื่อเชิญด้วยพลังแห่งศรัทธา
โปรดมาที่นี้ด้วยเถิด

ทรงสวมจีวร บนมงกุฎประดับด้วยหนังแรด
มือขวาถือไม้เท้าสังการ มือซ้ายถือหัวใจของมนุษย์
ประทับอยู่บนสัตว์ เช่น พญานาค และนาคครุฑ
ผู้ซึ่งสยบวิญญานในหลุมฝังศพทั้งหลาย
ข้าขอสรรเสริญพระองค์ท่าน

ความสัมพันธ์ที่ดั่งาม เครื่องสักการะ และธัญญาหาร
ทั้งจากภายนอก ภายใน และการฝึกปฏิบัติ
สิ่งของสวยงาม และของต่าง ๆ ถูกจัดวางอย่างสวยงาม
ถึงแม้ว่า เมื่อก่อนนี้ ความปรารถนาของข้าอาจดูโง่เขลา
ได้โปรดอย่าหยุดพลังอำนาจของท่าน ข้าขอเปิดเผยและสารภาพผิด

โปรดประทานพรให้ข้าสมปรารถนาอย่างรวดเร็ว
ช่วยบันดาลพรที่ขอให้สำเร็จลุล่วงอย่างง่ายดาย
ประดุจดั่งเพชรที่เป็นรางวัลแก่ความสมหวัง
โปรดปกป้องดูแลพวกเราด้วยพระรัตนตรัยตลอดเวลา

นับแต่นั้นมา กลุ่มควันสีดำทะมึนรูปมือได้พัดหาย
ออกไปจากท้องฟ้าของเมืองลาซา วัวที่ใกล้ตาย
ลูกเห็บที่ตก แผ่นดินที่ไหว และสิ่งไม่ดี ทั้งหลาย
ได้หมดสิ้นไป ทุกอย่างกลับมาเจริญรุ่งเรืองอีก
ครั้งหนึ่ง

วัว
นี่คือที่มาของการกำเนิดเป็นพระ
ธรรมบาลของพระดอร์เจ ชุกเด็น
ท่านต้องเจออะไรเยอะแยะ
มากมาย

ใช่ นิคัลส
ท่านผ่านอะไรมามากมาย
เพียงเพื่อที่จะทำให้เกิดผลประโยชน์
แก่พวกเรา

บทที่ 10

ไปสู่สักขะ

ในเวลาต่อมา พระดอร์เจ ชุกเด็นก็ได้เดินทางไป
ลักยะ เพราะท่านมีความสัมพันธ์ที่แนบแน่นกับ
ลักยะ และการกลับมาเกิดในชาติหนึ่งของท่าน
ก็คือลักยะ บัณฑิตา

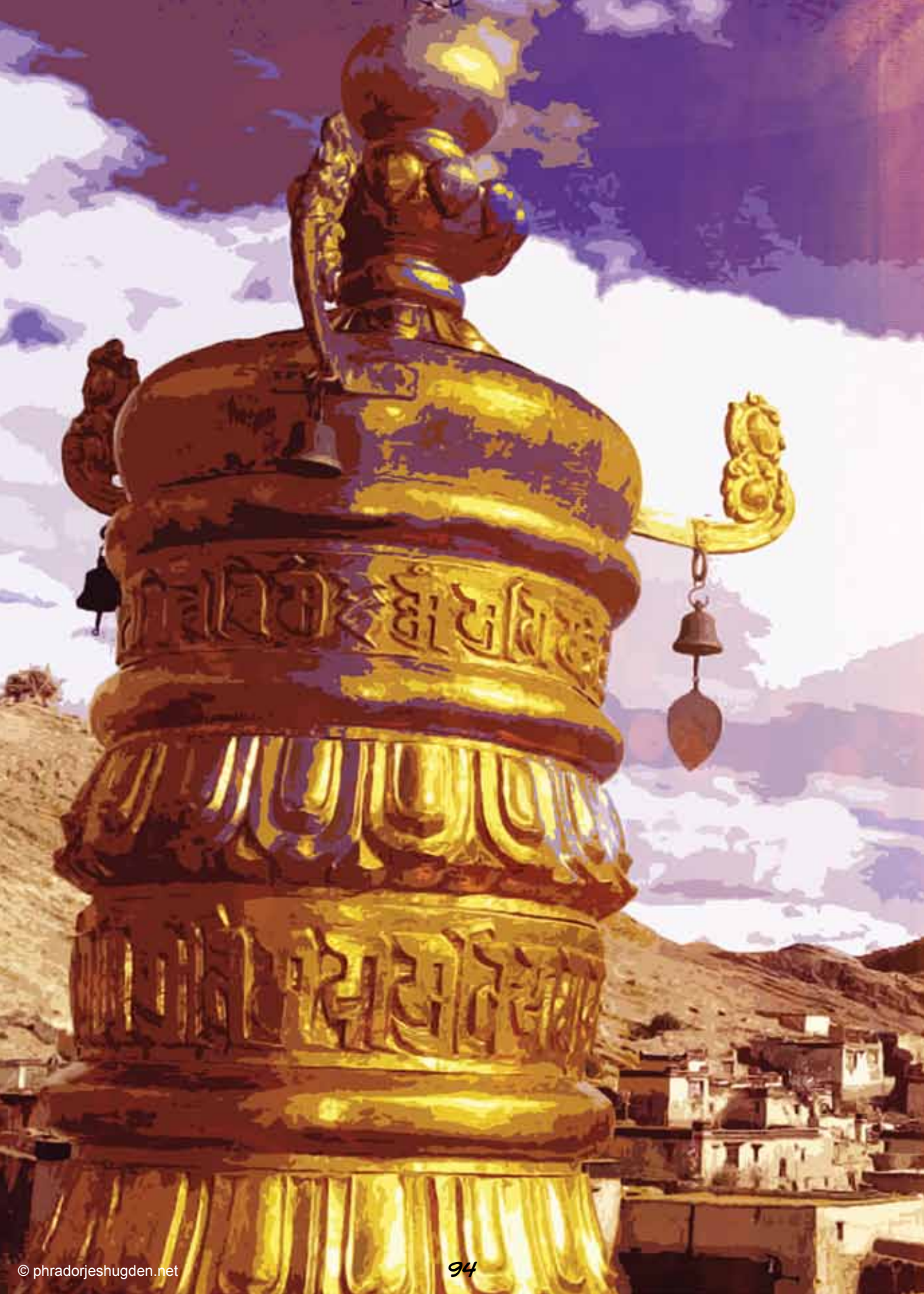

พระสังฆราชของนิกายลักยะ ผู้ซึ่งมีพลังอำนาจสูง
ทราบได้ว่าท่านคือใครกลับมาเกิด จึงได้อัญเชิญ
ท่านขึ้นประทับบัลลังก์ และสร้างวิหารเพื่อถวายเป็น
เกียรติต่อท่าน

การฝึกปฏิบัติบูชาต่อพระดอร์เจ ชุกเด็นได้ถือ
กำเนิดจากที่นั่น ที่ซึ่งพระนิกายลักยะได้ประกาศ
ว่าพระดอร์เจ ชุกเด็นคือพระผู้ปกป้องรักษารธรรม
ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป และพลังอำนาจของท่านจะ
ขยายใหญ่ยิ่งขึ้นเรื่อย ๆ

หลักปฏิบัติที่ศักดิ์สิทธิ์นี้มีการปฏิบัติทั้งในวัด และในกลุ่มประชาชน' ซึ่งจะมีพระดอร์เจ ชุกเด็นตั้ง
อยู่บนหิ้งพระของหลายๆ ครอบครัว พระดอร์เจ ชุกเด็นได้กลายเป็นพระปกป้องรักษาธรรมแก่
นิกายลัทธิและปฏิบัติสืบทอดกันมาเป็นเวลานานกว่า 300 ปี

นี่เป็นเพียงแค่ส่วนหนึ่งของการยกย่องสรรเสริญ ซึ่งเกิดจากความจงรักภักดีและเคารพนับถือ
อย่างสูงสุดต่อพระดอร์เจ ชุกเด็น กรุณาฟังอย่างละเอียดรอบคอบในถ้อยคำอันทรงเกียรติที่
แสดงถึงความเมตตากรุณาอย่างล้นหลาม ในการปกป้องดูแลรักษาธรรมะของท่าน

บทสรรเสริญต่อพระดอร์เจ ชุกเด็น ประพันธ์โดยท่านหัวหน้าลัทธิปาผู้ยิ่งใหญ่
ท่านกุนเคน งาวัง กุงกา โลโดร (Kunkhyen Ngawang Kunga Lodroe)

ตั้งแต่ครั้งโบราณกาล ในสมัยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ท่านถือกำเนิดจากพระภิกษุสงฆ์ผู้ซึ่งถือศีลตามพระวินัยปิฎก
ด้วยเหตุนี้ท่านจึงปกป้องรักษาคำสอนทั้งหมดของสรวากา-พิทาเกะ(sravaka-pitaka)
โดยไม่มีข้อแม้ ข้าขอน้อมกราบพระองค์ท่าน

ณ ที่ตรงกลาง หน้าพระพุทธรูปและพระโพธิสัตว์ทั้งหลาย
ด้วยการกระทำและความปรารถนาที่เปี่ยมล้นด้วยความเมตตากรุณา
ท่านได้บรรลุแล้วซึ่งคำทำนาย กลายเป็นพระผู้ปกป้องรักษาธรรม
ด้วยเหตุนี้ ท่านปกป้องรักษาคำสั่งสอนของพระโพธิสัตว์ทั้งหลายโดยไม่มีข้อแม้
ข้าขอน้อมกราบพระองค์ท่าน

“ในมณฑลศักดิ์สิทธิ์(mandala)ที่ยิ่งใหญ่ของการปฏิบัติแบบตันตระ
ซึ่งเริ่มต้นจากพระวัชรดารา(vajradhara) โดยความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับศิษย์
มีผลต่อความสำเร็จของการปฏิบัติ
ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงปกป้องรักษาคำสอนอันลึกซึ้งของตันตระโดยไม่มีข้อแม้
ข้าขอน้อมกราบต่อพระองค์ท่าน”

โดยเฉพาะในดินแดนที่อยู่ทางทิศเหนือ ล้อมรอบด้วยเทือกเขา
ซึ่งไม่ได้รับการเผยแพร่ธรรมโดยตรงจากลูกศิษย์ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
แต่ยังได้รับความเมตตากรุณาจากพระองค์ท่าน
ท่านคือพระผู้ปกป้องรักษาธรรมของโรงเรียนสอนธรรมะทั้งหลายเหล่านั้น

แต่ท่านผู้สื่อพระธรรมคำสอนเป็นที่ตั้ง ผู้ถือปฏิบัติตามหลักพระไตรปิฎก
การปฏิบัติแบบตันตระ และการปฏิบัติเบื้องต้น
ท่านปกป้องดูแลผู้ปฏิบัติธรรม
เปรียบเสมือนเป็นผู้นำความสำเร็จแก่ท่านเหล่านั้น
ข้าขอน้อมกราบพระองค์ท่าน

วัดทั้งหมดถูกสร้างขึ้นมาจากท่านเหล่านี้
ท่านคือผู้ปกป้องรักษาที่หนึ่งของพระภิกษุสงฆ์โดยไม่มีข้อแม้
ข้าขอน้อมกราบพระองค์ท่าน

สำหรับทั่วทุกส่วนของทิเบต รวมถึงแคว้นแค้วนงารีซึ่งอยู่ด้านบน แคว้นแค้วนยูซังซึ่งอยู่ตรงกลาง
ไธ..ไม่ละ.. พวกเขาทำอะไรลงไปเสีย ตอนนี่..ฉันอยากอยู่คนเดียว และแคว้นแค้วนโดคัมซึ่งอยู่ด้าน
ล่าง

ท่านปกป้องดูแล ค้ำครอง สนับสนุน แก่ทุกคนโดยไม่มีการยกเว้น
ด้วยเหตุนี้ ท่านคือพระผู้ยิ่งใหญ่ของดินแดนที่ล้อมรอบด้วยภูเขาหิมะนี้
ข้าขอน้อมกราบพระองค์ท่าน

พระผู้ปกป้องรักษาธรรมผู้ยิ่งใหญ่แห่งกัลป์ที่โชคดีนี้
ผู้ซึ่งกำจัดมารที่ใช้ฤทธิ์เดชอำนาจในทางไม่ชอบธรรม
บางครั้งท่านแสดงถึงการบรรลุแล้วในธรรมเช่นเดียวกับพระองค์ผู้ทรงตรัสรู้
ท่านจะทำการต่าง ๆ ตามรอยของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ข้าขอน้อมกราบพระองค์ท่าน

กล่าวอย่างย่อ ตลอดทั้งสามเวลา โดยไม่มีการขาดระยะ
ด้วยกาย วาจา และใจที่ไม่มีขอบเขต
พวกสัมภเวสีที่เร่ร่อนอยู่ในวิญญูสงสาร
ท่านช่วยเขาเหล่านั้นด้วยขั้นตอนการปลดปล่อยที่ดีที่สุด ข้าขอน้อมกราบพระองค์ท่าน

ด้วยเหตุนี้ ข้าขอแสดงเคารพต่อท่านด้วยบทสวดสรรเสริญอันไพเราะนี้
ด้วยความปิติยินดี ความเมตตากรุณา จากจิตใจที่งดงามของท่าน
ได้โปรดนำมาซึ่งความสำเร็จแก่การกระทำที่ช่วยเพิ่มคุณงามความดี
โปรดทำให้การแทรกแซงจากที่ไม่เหมาะสมลดลงไป
และโปรดบันดาลความสำเร็จให้แก่เรื่องอื่น ๆ ที่สอดคล้องกับพระธรรม

บทที่ 11

พระดักขุ เพมาวาชธา

หลายร้อยปีต่อมา ได้มีลามะจากนิกาย
กะลุกปะอันยิ่งใหญ่ มีนามว่าพระตักปู
เพมาวาจรา ผู้ซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดัง
ในด้านความสามารถในการเดินทาง
ผ่านภพภูมิต่าง ๆ

ครั้งหนึ่งในระหว่างการทำสมาธิ พระตักปู ได้ขึ้นไป
ที่สวรรค์ชั้นดุสิต ซึ่งเป็นที่ประทับของพระศรีอารีย
เมตไตรยะ

ท่านดูลชิน ได้โปรดสอน
ข้าเกี่ยวกับตันตระชั้นสูง คำสอน
ในมันดาลา(mandala)ซึ่งเป็นการ
สืบทอดเชื้อสายนิกายของ
พระดอร์เจ ชุกเด็น

ณ ที่สวรรค์ พระดูลชิน ตรัสปา เกลเซน
ก็อยู่ร่วมในกลุ่มที่ชุมนุมด้วย

มีแสงสายรุ้งส่องออกมาจากหัวใจของพระดูลชิน
ตรัสปา เกลเซน ไปสู่หัวใจของพระลามะ ชงคาปา

แสงนั้นได้ส่งกลับมาจากหัวใจของพระลามะ ชงคาปา
ไปสู่หัวใจของพระดูลชิน ตรัสปา เกลเซน

แสงส่องออกจากพระตูลชิน ดร็คปา เกลเซน
ไปที่ใต้บัลลังค์ของพระลามะ ชงคาปา

ทันใดนั้น มันทาลาของพระดอร์เจชุกเด็น
ก็ออกมาจากด้านใต้ของบัลลังก์...

หลังจากนั้นพระตักพู เพมาวาจรา (Tagphu Pemavajra)
ก็ได้รับการสอนและการสวดมนต์พระดอร์เจ ชุกเด็นโดยตรง
จากพระดอร์เจ ชุกเด็น

หลังจากการสอนสิ้นสุดลง มัชฌิมกาลาทั้งหมด
ก็ได้สูญสลายไปที่ได้บัลลังก์

พระตักพู เพมาวาจรา กลับมาจากการนั่งสมาธิ
และได้เขียนบทสวดมนต์ของนิกายตันที และได้ฝึก
ปฏิบัติพระดอร์เจ ชุกเต็น ซึ่งได้รับมาจากพระดอร์เจ ชุกเต็น

ฉันต้องจดไว้ในกระดาษ
นี่เป็นสิ่งที่สำคัญมากและ
สามารถช่วยนักปฏิบัติธรรม

พระพะบงกา
นี่คือคำสอนที่ศักดิ์สิทธิ์ของ
พระดอร์เจ ชุกเต็น ฉันมอบให้แก่ท่าน
เพื่อที่จะได้เผยแพร่คำสอนนี้ให้กับ
คนอื่น ๆ

ท่านได้ส่งต่อบทสวดนี้ให้กับลูกศิษย์คนที่ใกล้ชิด
ที่สุด ซึ่งเป็นที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง
พระพะบงการ รินโปเซ (คศ1878-1941)

บทที่ 12

พระกัมเบจ พะบงกา ดอร์เจซัง

พระพะบงกา รินโปเซ คือพระอาจารย์
ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในรอบศตวรรษที่ 20 และ
เป็นหนึ่งในอาจารย์ที่มีอิทธิพลมากที่สุด
ในทิเบต

ตอนที่ท่านเกิด ได้มีแสงสาดส่อง
เข้ามาในห้อง...

...และมีคนด้านนอกเห็นพระผู้ปกป้อง
รักษารธรรมยืนอยู่ด้านบนของบ้าน

เมื่อท่านอายุ 7 ขวบ มี การประกาศอย่างเป็นทางการ ว่า
ท่านคือ พระชาร์ปา ริน โปเซ โขเจ ลอบซัง ดาร์เย
กลับชาติมาเกิด

ท่านควรจะไปศึกษาต่อที่
วัดเชราม ในอนาคตของท่านจะ
มีสิ่งที่ตึบงเกิดขึ้น

พระพะบงกา รินโปเซได้รับ
คำประกาศเป็นการกลับชาติมาเกิด
ของสายชังกยา(Changkya line)
ซึ่งรวมถึงนักปราชญ์ผู้มีชื่อเสียง
ชังกยา โรลเป ดอร์เจ
(Changkya Rolpe Dorje)
(คศ1717-1786)

ครับ รินโปเซ
ขอบคุณครับ
ผมจะทำตามคำแนะนำ

อ้าว..แล้วทำไมถึง
เรียกท่านว่าพระพะบงกา
ล่ะ?

มันเป็นเรื่องทางการเมือง
ถึงอย่างไรก็ตาม ชื่อชังกยา
โดนตัดออก และเด็กชายคนนี้ถูกเรียกว่า
พะบงกา

ตอนที่ท่านยังเป็นเด็ก ท่านไม่มีอะไรเลยซักอย่าง ไม่มีเงิน และไม่มีอาหารที่จะกิน

ถึงอย่างไรก็ตาม อย่างน้อยทุกคนก็มีถุงใบเล็กที่มีแบ่งบารเล่ย์อยู่ด้านใน ดังนั้นในบางครั้งเมื่อไม่มีอาหารที่จะกิน ท่านจะวิ่งออกจากวัด นำทรายใส่ในถุงและใส่แบ่งบารเล่ย์นิดหน่อยไว้ด้านบนเพื่อที่จะได้กลิ่นและชิมรสชาติได้นิดหน่อย

เป็นเวลาหลายวันที่ท่านใช้ชีวิตอยู่แบบนั้น

ถึงแม้ว่าการเรียนของท่านในวัดเซร่าเมจะไม่โดดเด่น และโดนคนลือว่า ไม่ฉลาด แต่ท่านก็เรียนจนสำเร็จและได้รับตำแหน่งเกเช (Geshe)

เป็นเวลา 10 ปี ที่พระพะบงกา รินโปเซ ศึกษาเรียนรู้เกี่ยวกับ พระคัมภีร์ลัมริม (lamrim) กับพระดักโป ลามา จัมเปล ลุนดริบ (Dagpo Lama Jampel Lhundrup) และจากความกตัญญู กตเวทิต่ออาจารย์และความพากเพียรอย่างสม่ำเสมอ ท่านได้กลายเป็นนักปราชญ์ที่เก่ง

พระพะบงกา รินโปเซเป็นอาจารย์และ นักปฏิบัติธรรมชั้นสูง โดยเฉพาะการ ฝึกปฏิบัติตันตระของเฮรุกะ(heruka) และพระวัชรโยคินี (Vajrayogini)

ครั้งหนึ่งที่พระพะบงกา รินโปเซ ได้ไปเยี่ยมชม ถ้ำคิมบูรี ซึ่งมีรูปของเฮรูกะอยู่ ในทิเบต

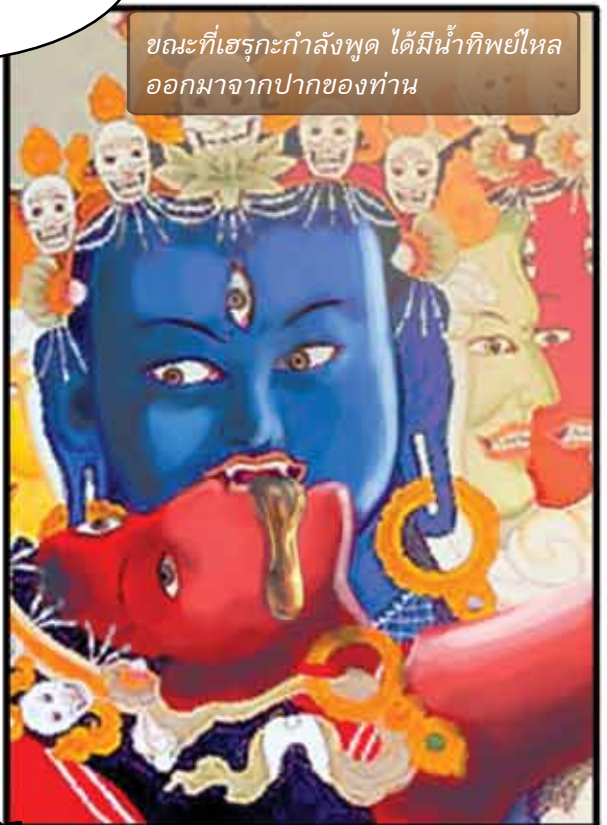

นับจากตอนนี้เป็นไป จนถึง 7 ชั่วโมงคน ฉันจะปกป้องและดูแล ทุกคนที่มีการฝึกปฏิบัติธรรมตามคำ สอนของฉัน

รูปภาพของเฮรูกะพบกับ พระพะบงกา รินโปเซ

ขณะที่เฮรูกะกำลังพูด ได้มีน้ำทิพย์ไหล ออกมาจากปากของท่าน

น้ำทิพย์นี้ได้นำมาเก็บไว้ และทำเป็นยาเม็ดที่มี
พลังอำนาจในการบำบัดรักษา

ผู้คนจำนวนมากได้รับพิธีมนตรา
ภิเษกของเฮรูกะ และทุกคำสอนได้
รับโดยตรงจากพระพะบงกา รินโปเซ
จนถึงทุกวันนี้พระพะบงกา รินโปเซ
ได้รับการยอมรับว่าเป็นปางหนึ่งของ
เฮรูกะ

พระพะบงกา รินโปเซมิชื่อเสียงอย่างมาก และมีลูกศิษย์หลายพันคนเดินทางมาเพื่อที่จะได้เรียนจากท่าน

น้ำเสียงและการพูดของท่านทรงพลังมาก จนทุกคนสามารถได้ยินการสอนกันอย่างทั่วถึง ถึงแม้ว่าจะไม่มีลำโพงในสมัยนั้น

วันหนึ่ง ดาปน ซาโกผู้ยิ่งใหญ่ (General Dapon Tsago) มาฟังการ สอนธรรมะจากพระพะบงกา รินโปเซ เขาเป็นผู้ชายที่เย่อหยิ่ง และ ต้องการที่จะรู้ว่าพระพะบงกามีอะไรที่ดีเป็นพิเศษ ถึงแม้ว่ามันเป็นการ ไม่สมควรที่จะนำอาวุธ และสวมหมวกเข้าไปฟังการสนทนาธรรมะ แต่ว่า ดาปน ซาโกก็ไม่สนใจไยดี

อย่างไรก็ตาม จิตใจของดาปน ซาโกเริ่มเปลี่ยนหลังจาก ได้ฟังการสอนธรรมะจากพระพะบงกา รินโปเช

พระองค์นี้
เชื่อมไปด้วยปัญญาใน
การพูดและสอน

ทันใดนั้น เขาตระหนักได้ว่าเป็นการไม่
สมควรที่จะนำอาวุธเข้ามาในการฟัง
ธรรมะ

เขารู้สึกละเอียดใจ และเริ่มนอบน้อมต่อมตัว
ดาปน จึงเดินออกมาจากการสอนธรรมะอย่างเงียบ ๆ

วันหนึ่ง ดาปน เดินทาง
มาเพื่อที่จะพบกับ...

รินโปเช
ได้โปรดให้ศีลอุบาสก
แก่ข้าด้วยเถิด

จากวันนั้นเป็นต้นมา มีคนเห็นเขาตาม
พระพะวงกา รินโปเชไปทุกที่ที่มีการสอน
ธรรมะแก่สาธุการณะชน

องค์ดาไลลามะที่13 ได้สังเกตเห็นความนิยมชมชอบที่มีต่อพระพะบงกา รินโปเช และได้มีการสั่งเกตุการสอนอย่างลึกซึ้ง แต่ไม่สามารถหาข้อผิดพลาดได้

พระพะบงกาเป็นที่นิยมชมชอบอย่างยิ่ง คำสอนของท่านถูกต้องไหม?

ฉันได้ฟังการสอนของเขาย่างใกล้ชิด แต่ไม่สามารถหาข้อผิดพลาดได้

พระคัมภีร์ลัมริมคืออะไร
รินโปเช? มันมาจากไหน?
เป็นของแท้ดั้งเดิมไหม?

ในเวลานั้น พระพะบงกา รินโปเชกำลังสอนเกี่ยวกับคัมภีร์
ลัมริม (lamrim) ที่รู้จักกันตามประเพณีทางตอนใต้ เรียก
ว่าชกยู (shargyu) และนักปราชญ์หลายท่านได้ทำตรรก
ภาพ(debate) มีการบูชา วิสัชนาเกี่ยวกับคำสอนนี้

แน่นอน คำสอนเหล่านี้
นั้นมาจากอาจารย์ของฉัน
ดักโป รินโปเช ผู้ซึ่งไร้ซึ่งความ
ผิดพลาด

ไปบอกพระพะบงกา
รินโปเช ว่าเขาต้องอธิบายระบบของ
คัมภีร์ลัมริม ว่ามันเป็นของแท้ดั้งเดิม
หรือไม่?

องค์ดาไลลามะที่ 13 ตัดสินใจที่จะ
ถามคำถามต่อพระพะบงกา รินโปเช

องค์ดาไลลามะที่ 13ถามว่า
การสอนของท่านเป็นของดั้งเดิม
หรือไม่? รินโปเชจะให้ทำอะไร?

ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้
ฉันควรจะตอบ
ฉันจะพูดให้ท่านจดตามนะ

สิ่งที่ฉันเขียนนี้ขึ้นมาเพื่อที่จะตอบคำถามของท่านเกี่ยวกับคัมภีร์
ลัมริม พระพุทธเจ้าได้อธิบายไว้ว่านี่คือพระคัมภีร์ที่สำคัญที่สุด
ในขณะที่ที่ท่านกำลังนั่งศึกษาอยู่นี้ ได้โปรดหันไปทางด้านหลัง
ของท่านที่ตู้หนังสือหลังที่ 3 จากด้านขวามือ อยู่บนชั้นที่ 2
จากด้านบน มองหาหนังสือเล่มที่ 5 จากด้านซ้ายมือ หนังสือ
ถูกห่อไว้ด้วยปกสีน้ำตาล ที่หน้า 149 บรรทัดที่ 4 ในหนังสือมี
คำอธิบายเกี่ยวกับเรื่องนี้

นี่คือหลักฐานจากกัณฺฑย
ได้โปรดอ้างอิงถึงหนังสือที่เขียนโดย
อสังกะ รินโปเช ซึ่งสามารถหาได้จาก
ในห้องของท่านที่ตู้หลังที่ 3
ในหนังสือเล่มสี่สิบ

ที่อยู่ตรงหัวมุม
ที่หน้า 89
จากบรรทัดที่ 4-10
ท่านจะเห็นคำอธิบายที่นั่น

ยังมีหลักฐานจากวัฒนธรรม
ของทิเบต กรณมาอ่านที่งานเขียนของ
อาจารย์ท่าน พระพุชชก จัมปา รินโปเช
(Puchog Jampa Rinpoche) ในเล่มที่ 4 ของ
งานท่าน ซึ่งอยู่ในห้องนอนของท่าน บนชั้น
สูงสุดของตู้ หลักฐานอยู่ที่หน้า 30

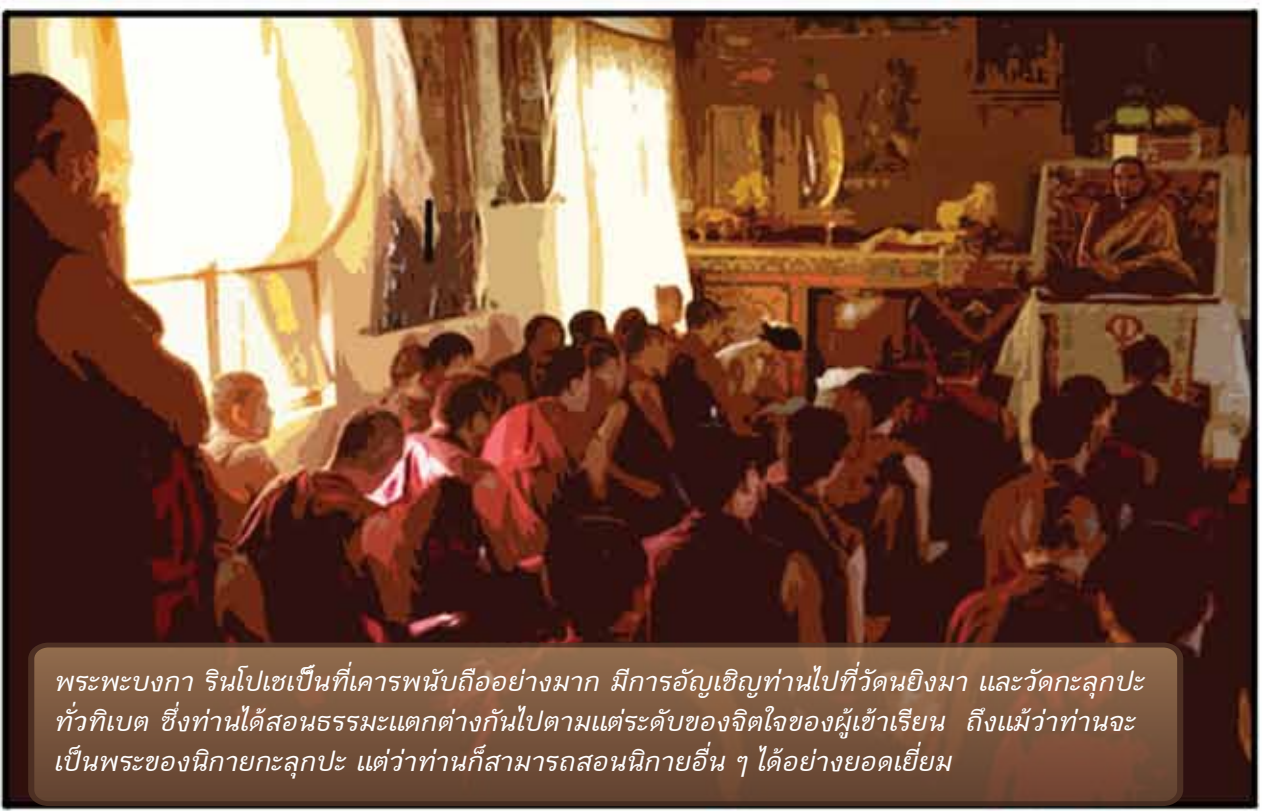

เอาหนังสือเล่มนั้นมาให้ฉัน

ตอนนี้

พระพะบงกา
รินโปเช ถูกต้องแล้ว
ฉันไม่สามารถหาข้อ
ผิดพลาดได้

พระพะบงกา รินโปเชเป็นที่เคารพนับถืออย่างมาก มีการอัญเชิญท่านไปที่วัดนอิงมา และวัดกะลุกปะ ทั่วทิเบต ซึ่งท่านได้สอนธรรมะแตกต่างกันไปตามแต่ระดับของจิตใจของผู้เข้าเรียน ถึงแม้ว่าท่านจะเป็นพระของนิกายกะลุกปะ แต่ว่าท่านก็สามารถสอนนิกายอื่น ๆ ได้อย่างยอดเยี่ยม

หนึ่งในความสำเร็จที่ยิ่งใหญ่คือ ท่านได้สอนธรรมะเกี่ยวกับ คัมภีร์ลัมริมแก่ลูกศิษย์หลายพันคนในปี คศ1921

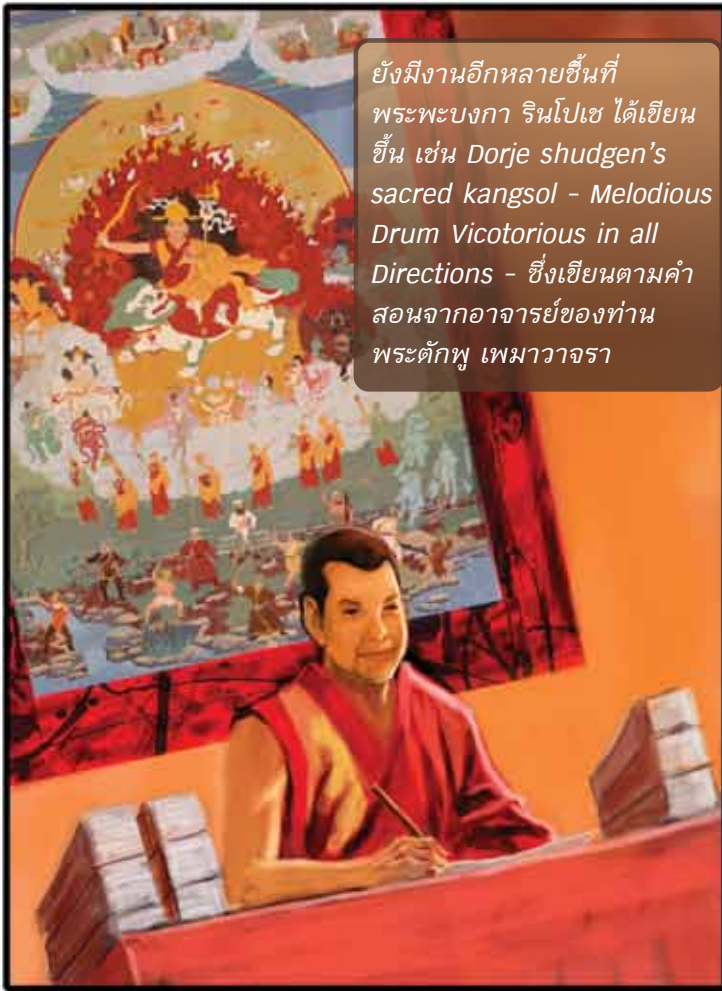
ซึ่งรวมถึงพระลามะที่มีชื่อเสียงในยุคนั้น อย่างเช่น พระทริจั้ง รินโปเช และพระลิงค์ รินโปเช

นี่คือการสอนที่ลึกซึ้งและยิ่งใหญ่และกว้างขวางสำหรับคนที่มีสติปัญญาที่สามารถแยกแยะได้ แต่ถึงอย่างไรก็จะเข้าใจสำหรับผู้ที่มีปัญญาด้อยกว่า

คำบรรยายคำสอนลัทธิที่มีชื่อเสียงที่ได้ถูกตีพิมพ์เป็นหนังสือ Liberation in the palm of your hand ซึ่งเขียนโดยพระทริจั้ง รินโปเช ผู้ซึ่งเป็นลูกศิษย์ที่มีชื่อเสียง

ยังมีงานอีกหลายชิ้นที่
พระพะบงกา รินโปเซ ได้เขียน
ขึ้น เช่น Dorje shudgen's
sacred kangsol - Melodious
Drum Vicotorious in all
Directions - ซึ่งเขียนตามคำ
สอนจากอาจารย์ของท่าน
พระดักฟู เหมวาจรา

พระดอร์เจ ชุกเด็น จะ
มาเป็นพระผู้ปกป้องรักษา
ธรรมของนิกายเกลูกปะ

พวกเราต้องอัญเชิญ
ท่านมาที่โลกของเราตอนนี้
และสวดมนต์ปฏิบัติบูชาต่อท่าน

ในปีคศ1949 เมื่อทิเบตประสบ
กับปัญหาความไม่สงบ

เกิดอะไรขึ้น?

ผู้คนจำนวนมาก
ได้เห็นทางออกจาก
ทิเบต รินโปเซ...
สงครามกำลังจะเริ่ม

เฮ้อ.. ฉันไม่คิดว่าจะจาก
ทิเบตไปได้... แต่ถ้าหากว่าฉันยัง
อยู่ที่นี้ต่อไป พระธรรมคำสั่งสอนก็จะ
สูญหายไปหมด

ท่านจึงตัดสินใจที่จะสอนเกี่ยวกับพระดอร์เจ ชุกเด็น รวมถึงการสืบทอดสาย พร้อมด้วยคำสอนอื่น ๆ ที่มีค่าสูงกว่าอย่างอื่น ให้แก่ลูกศิษย์ที่อุทิศตนและมีความพากเพียร นั่นก็คือพระกับเจ ทริจัง รินโปเช

พระทริจัง รินโปเช
ฉันเชื่อใจและขอมอบคำสอนเหล่านี้ให้แกเจ้า ตอนนี้ก็แล้วแต่เจ้าว่าจะรักษาประเพณีไว้ และนำคำสอนเหล่านี้ไปเผยแพร่ต่อคนอื่นในโลกนี้

บทที่ 13

พระกัมเบ หรีอั้ง ดอร์เจซัง

พระตรีจิ้ง รินโปเซ เกิดที่ทิเบต
ในบริเวณของกุงดั่ง ในช่วงระหว่าง
ฤดูหนาวของปี คศ 1901

มีสิ่งปาฏิหาริย์เกิดขึ้นในระหว่างที่ท่านถือกำเนิด
เช่น ต้นท้อ ในบ้านกุงดั่ง โดรคัง ออกดอกบาน
สะพรั่ง พร้อมผลท้ออีก 30 ลูก

ท่านสามารถถวายความเคารพต่อพระพุทธรูป
และสิ่งของที่ใช้ในการสวดมนต์ อันได้แก่ กระดิ่ง
กลอง และฉิ่ง ก่อนที่ท่านจะเดินได้

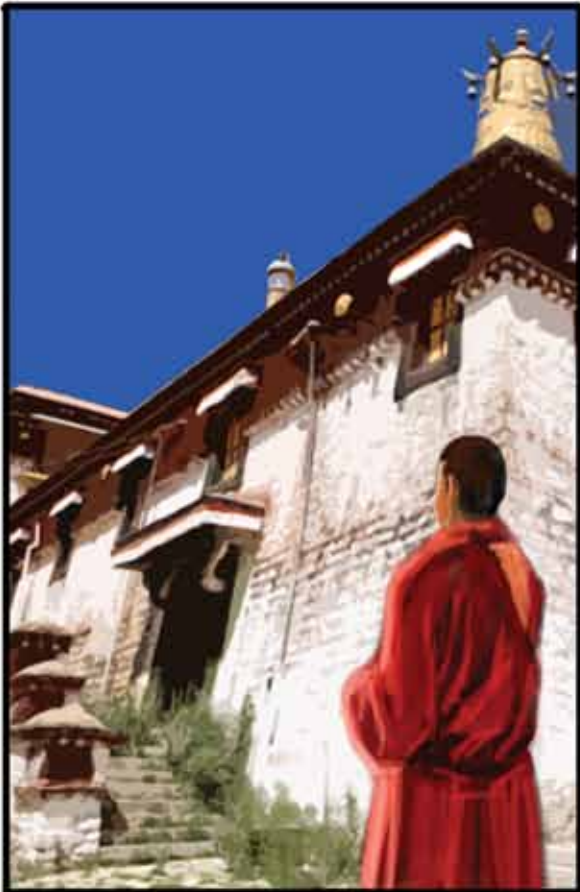

ท่านเข้าร่วมการชุมนุมตรกรวิภาช
เพื่อทำปฐจา วิสัชนาของกลุ่มพระ
สงฆ์ และชอบที่จะทำท่าเลียนแบบ
พระสงฆ์ในการปฐจา วิสัชนาด้วย

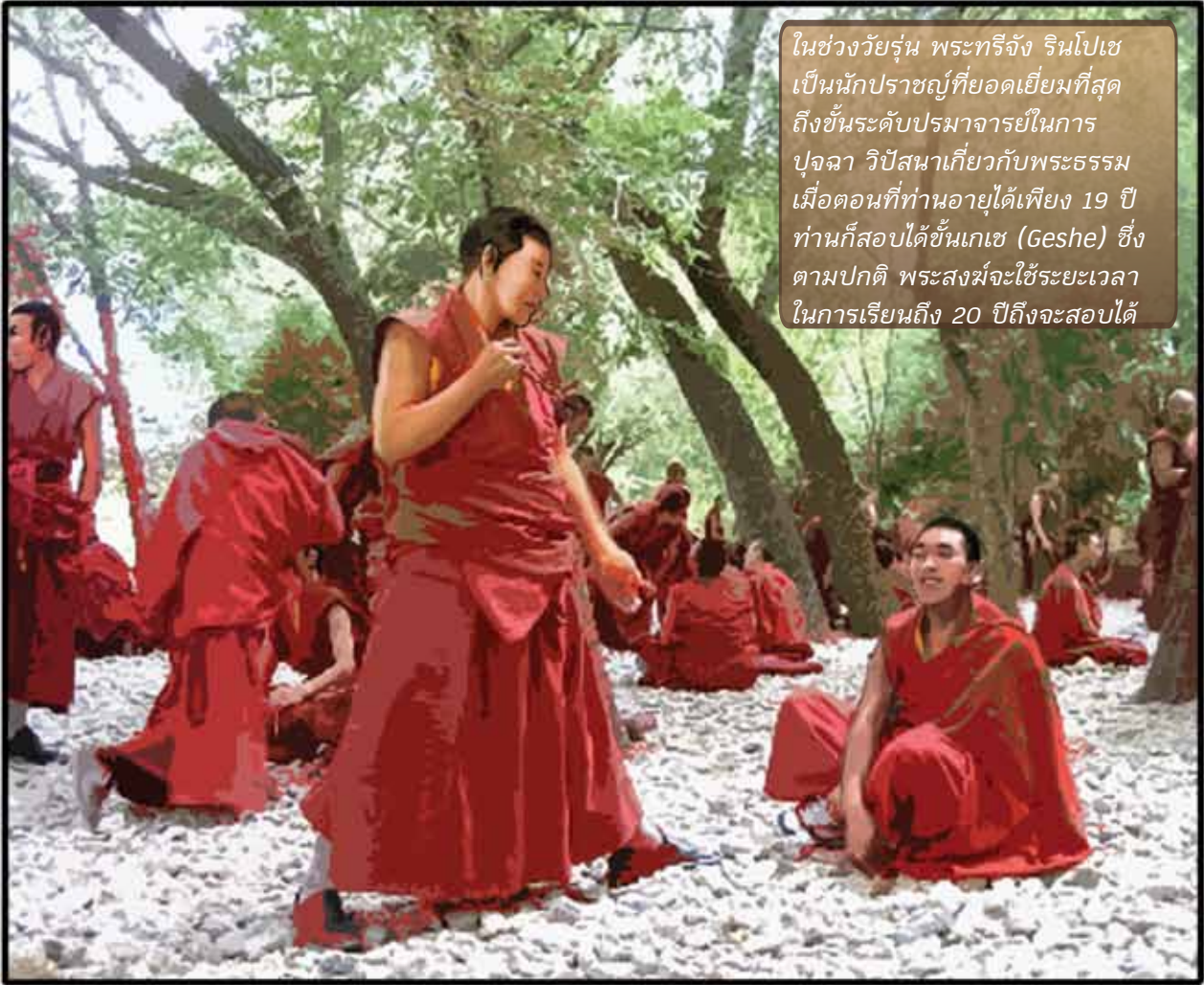
เมื่ออายุได้ 4 ขวบ ท่านถูกพาไปที่บ้านทริจัง (Trijang Ladrang)
เมืองลาซา ก่อนที่จะไปอยู่ที่บ้านปฏิบัติธรรมชูลซัง (Chuzang Retreat)

หลังจากนั้นเพียง 1 ปี พระพะบงกา
รินโปเช ก็ได้มาอยู่ที่บ้านปฏิบัติธรรมชูล
ซังเหมือนกัน นี่คือการพบครั้งสำคัญ
ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของความสัมพันธ์ที่ยิ่ง
ใหญ่ระหว่างอาจารย์และลูกศิษย์

พระตรีจ้ง รินโปเช ได้รับการยอมรับว่าเป็น ทูลกู (Tulku) ซึ่งเป็นการกลับชาติมาเกิด
ของผู้ครองบัลลังก์องค์ที่ 69 จังชูป โชเปล (Jangchub Chopel) และการกลับชาติ
มาเกิดในชาติต่อ ๆ มาของท่าน ซึ่งรวมถึงการเห็น ทริปา องค์ที่ 85 (Gaden Tripa)
พระตรีเชน ลอบซัง ทูลทริม ปาลเด็น ด้วย (Trichen Lobsang Tsultrim Palsen)

ในช่วงวัยรุ่น พระทริจั้ง รินโปเช เป็นนักปราชญ์ที่ยอดเยี่ยมที่สุด ถึงขั้นระดับปรมาจารย์ในการ ปลูกชา วิปัสณาเกี่ยวกับพระธรรม เมื่อตอนที่ท่านอายุได้เพียง 19 ปี ท่านก็สอบได้ขั้นเกเช (Geshe) ซึ่ง ตามปกติ พระสงฆ์จะใช้ระยะเวลา ในการเรียนถึง 20 ปีถึงจะสอบได้

นอกจากสอบได้ตำแหน่งระดับเกเช (geshe) และ ตำแหน่งลารัมปา (the lharampa) ซึ่งถือว่าเป็น ตำแหน่งสูงที่สุดเท่านั้น แต่ท่านยังได้รับรางวัล พระราชทานตำแหน่งที่ 3 จากองค์ดาไล ลามะด้วย

เมื่อท่านอายุ 21 ปี ท่านได้รับพิธีมณฑราภิเษกของพระวัชรโยคินี ชินดुरา จากพระพะบงกา รินโปเซ และการสอนอย่างอื่นร่วมกับผู้อื่น อันได้แก่ คำสอนของพระทักษุ (Thirteen Pure Visions of Tagphu) พระมัญชุศรี (The Manjushri cycle of teaching) และพระไวยชราวะนะ (The Vaishravana teachings)

พระเกลเซน ดอร์เจ ดูแลอาตมาเสมือนแม่ที่รัก และดูแลลูกอย่างดี อย่างนับครั้งไม่ได้ แม้กระทั่งตอนที่อาตมายังเป็นเด็ก

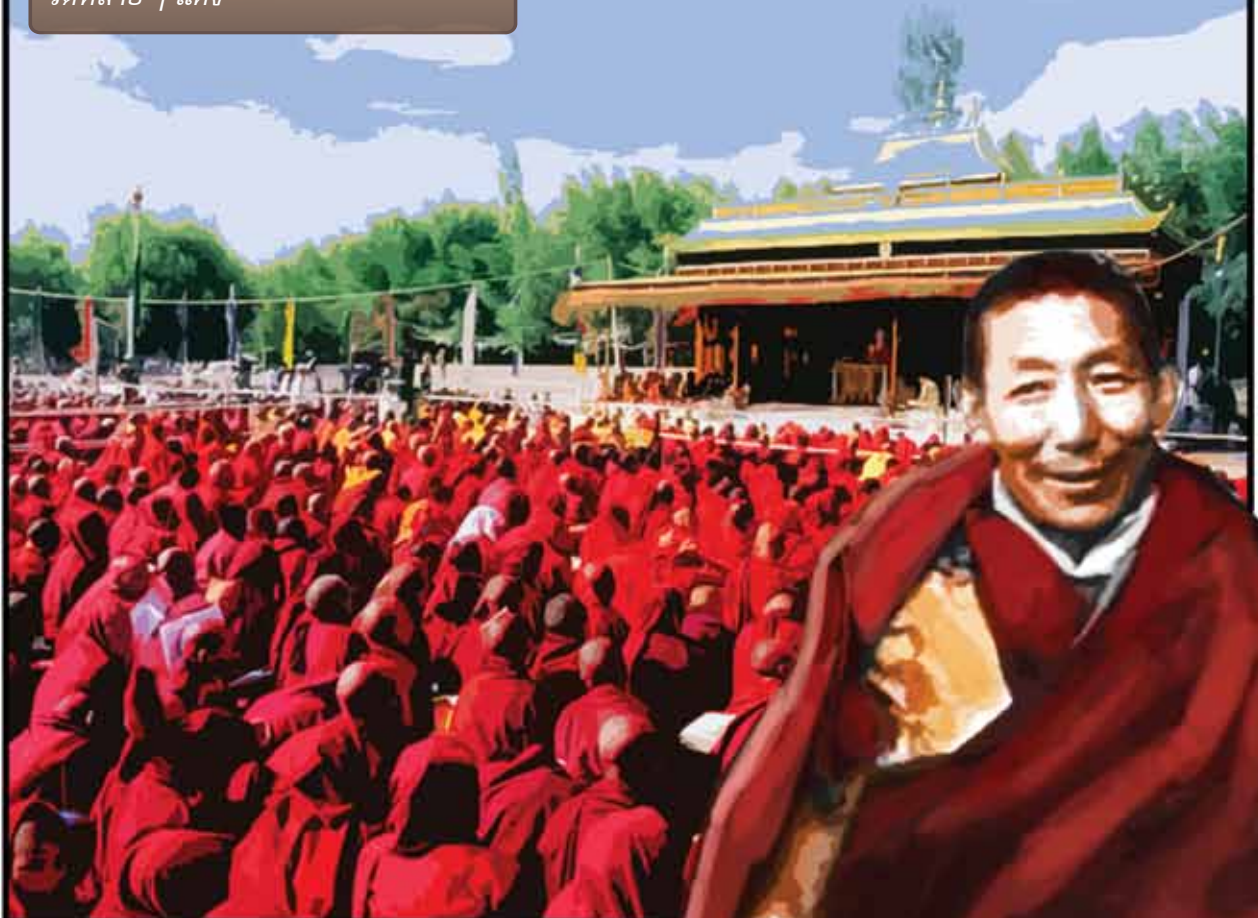
ในช่วงเวลานั้น พระทริจัง รินโปเซ ได้เริ่มเรียนเกี่ยวกับพระคัมภีร์ลามริม (lamrim) ซึ่งสอนโดย พระพะบงกา รินโปเซ และได้เรียบเรียงขึ้นเป็นหนังสือชื่อ การหลุดพ้นจากความทุกข์ อยู่ในฝ่ามือของท่าน (liberation in the palm of your hand)

ตอนอายุ 20 ปี พระตรีจ้ง รินโปเช ได้เดินทาง
ไปทั่วทิเบต และได้สอนธรรมะที่วัดสายกะลุปะ
จำนวนมากมายหลายวัด

วัดสักยาต้องการ
อะไรเหรอ?

พวกเขาปรารถนา
ที่จะให้ท่านไปสอนพวกเขา
เหมือนกับที่วัดนิงมาได้ขอร้อง
ท่านในวันนั้น จริง ๆ แล้ววัดสักยา
หลายวัด และวัดนิงมาหลายวัดได้
ขอเชิญให้ท่านไปสอนพวกเขา

ดังนั้นพระตรีจ้ง รินโปเช จึงได้สอนธรรมะ
แก่พระสงฆ์เป็นจำนวนหลายพันรูป จาก
วัดหลาย ๆ แห่ง

ครึ่งหนึ่งตอนที่พระทริจิ่ง รินโปเซกำลัง
เดินทาง ท่านได้แวะที่วัดซุนโมซาล
(Tsunmo Tsal monastery) และได้
ทำบุญถวายที่พระเจดีย์ของพระตุลชิน
ดริคปา เก็ลเซน

พระเจดีย์อันสูงส่ง
ที่มีพระธาตุของพระตุลชิน
บรรจุอยู่ภายใน ฉันท่องไฮคตี
เหลือเกิน!

แน่นอน

รินโปเช
ท่านสามารถทำพิธีอาการ
(ARGHA WATER PUJA)
ได้ไหม?

พวกเราต้องเปิด
พระเจดีย์นี้

กลุ่มพระสงฆ์ตัดสินใจที่จะเปิดพระเจดีย์
เพื่อที่จะได้ทำการถวายสักการะต่อพระเจดีย์

อะไรอยู่ในนี้ล่ะ?

ร่างกายของ
พระดูลชิน ตรัคปา เกลเซน
ซึ่งถูกห่อหุ้มไว้ด้วยจิวร !

ไม่มีการเผาเปื้อนเลย
ดูนั่นซิ..
ผมของท่านงอกยาวขึ้นเรื่อย ๆ...

นี่คือกลิ่นหอม ซึ่งแสดงถึง
การถือศีลอย่างเคร่งครัดของท่าน
ท่านช่างเป็นพระที่สูงส่ง !

น่าอัศจรรย์จริง ๆ

ในปีคศ 1933 เมืองคังคังดาไล ลามะที่ 13 ได้มรณภาพลง พระทริจั้ง รินโปเชเป็นองค์หลักในการจัดเตรียมพระเจดีย์ ที่บรรจุพระธาตุขององค์คังคังดาไล ลามะที่ 13

ตามเครื่องบ่งบอก ในพระเจดีย์สีทองขององค์คังคังดาไล ลามะที่ 5 พวกเขาได้ใส่โถสุมบัตินานหลายชนิดไว้ ด้านใน

วางโถไว้ตรงกลาง และที่มุมทั้งสี่ โดยหันหน้าเข้าหา บัลลังก์ทอง ซึ่งมีพระมหากะลา หกมีอ พระดาร์มะราชา พระपालเต็น ลามะ ยักซ์ชายและหญิง และพระดอร์เจ ชุกเต็นทั้งห้าปาง

หลังจากนั้นไม่นาน
เมื่อได้มีการยอมรับในการกลับชาติมา
เกิดขององค์ดาไลลามะที่ 14
พระทริจัง รินโปเช ก็ได้รับการแต่งตั้ง
เป็นหนึ่งในอาจารย์ของท่าน

ด้วยเครื่องสักการะเหล่านี้
ข้าขอถวายพรให้รินโปเชมีอายุยืนยาว
และเป็นผู้ที่ปกป้องดูแล
พระธรรมคำสอน
และสรรพสัตว์ทั้งหลาย
อย่างเช่น ตัวข้า เป็นต้น

เมื่อพระทริจัง รินโปเช อายุได้ 41 ปี
ท่านได้ทำการถวายเครื่องสักการะให้กับ
พระพะบงกา รินโปเช

ข้าขอขอบคุณท่าน
สำหรับการรวบรวมพิธีกรรมทาง
ศาสนาต่าง ๆ ของพระดอร์เจ ชุกเต็น
รวมถึงการสืบสานต่อใน
พิธีกรรมต่าง ๆ ด้วย

พระตรีจ้ง รินโปเช
ฉันไม่คิดว่าฉันจะเสร็จการรวบรวมข้อมูลทั้งหมด
ให้นำเอาสิ่งที่เจ้าจดจำได้ด้วยความมั่นใจ
และใช้สิ่งที่เจ้าได้บันทึกไว้เป็นพื้นฐาน
กรุณาทำการรวบรวมข้อมูล
ให้เสร็จสมบูรณ์

ถึงตอนนี้
ให้ใช้สิ่งต่าง ๆ ที่ฉันได้กล่าวถึงเป็นพื้นฐาน
แล้วเพิ่มเกี่ยวกับเรื่องพิธีกรรมทางศาสนาตามความ
เหมาะสม ทำการรวบรวมพิธีกรรมต่าง ๆ อย่างดี
จริง ๆ แล้วที่ฉันขอร้องให้ท่านทำ เนื่องจากท่านอยู่
ที่นั่นตลอดการทำงานของฉันที่เกี่ยวข้องกับ
พระดอร์เจ ชุกเด็น

ในปีคศ 1941 พระพะบงกา ดอร์เจซังได้มรณภาพ
พระตรีจั่ง รินโปเชเศร้าโศกเสียใจเป็นอย่างมาก

อ้า.. นี่เองที่อาจารย์หมายถึง
ท่านทราบล่วงหน้าแล้วว่า
ท่านจะไม่สามารถที่จะทำ
การรวบรวมจนสำเร็จ

เพื่อเป็นการอนุรักษ์นิกาย และพระธรรมคำสอน พระตรีจิ้ง รินโปเช ได้เขียนบทสวดชื่อ มิวลิต ดีไลท์ติ้ง แอนด์ โอเชียน ออฟ โปรเตคเตอร์ (Music Delighting An Ocean of Protector) ซึ่งต่อมาได้กลายมาเป็นที่มาของการปฏิบัติพระดอร์เจ ชุกเด็น ๓๐๐๐ ครั้งทุกวันนี่

ในปีคค 1959 พระตรีจิ้ง รินโปเช ได้นำเอาคำสอนจากทิเบตไปเผยแผ่ที่อินเดีย หลังจากที่พระสงฆ์จำนวนมากได้อพยพจากทิเบตไปอินเดีย เพื่อเริ่มต้นพระพุทธศาสนาที่ใหม่อีกครั้ง

พระตรีจิ้ง รินโปเซได้กลายเป็นพระอาจารย์
ที่โดดเด่นและยิ่งใหญ่ของพวกเรา และเป็นที
รู้จักกันอย่างกว้างขวางว่าเป็นอาจารย์ของ
องค์ดาไล ลามะที่ 14

ด้วยความเมตตากรุณาของพระตรีจิ้ง รินโปเซ
ในการมุ่งสอนธรรมะ จึงทำให้มีผู้คนจำนวน
มากมายหลายพัน ที่โชคดีได้รับทิริมนตราภิเษก
จากพระดอร์เจ ชุกเด็น และประโยชน์จากการ
ปฏิบัติ แก่ผู้คนทั่วทั้งโลก ทั้งในเวลาี่ และใน
อนาคตข้างหน้า

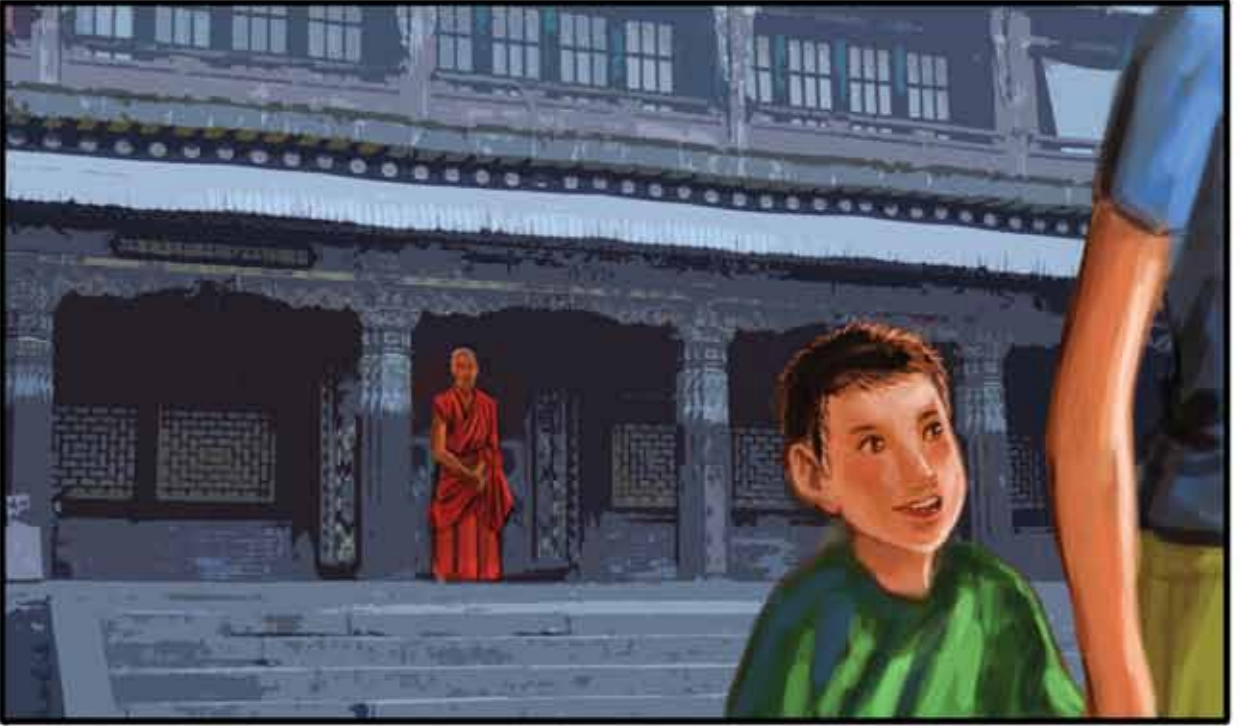
บทที่ 14

พบเจอ

ท่านสามารถอ่านรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับ
พระดอร์เจ ชุกเด็น ได้ที่ www.dorjeshuden.net
และ www.phradorjeshugden.net

ประวัติศาสตร์และความสัมพันธ์ ของพระดอร์เจ ชุกเด็น กับประเทศจีน

ในปีคศ 1653 จักรพรรดิซุ่นจื้อแห่งราชวงศ์ชิง
ทรงประทานตำแหน่งพระโพธิสัตว์
ผู้เปี่ยมไปด้วยความเมตตากรุณา
และความหลุดพ้นของชาวตะวันออก
แต่องค์ดำไลลามะที่ 5
พร้อมกันนั้นท่านจักรพรรดิซุ่นจื้อ
ก็ทรงประกาศว่า พระดอร์เจ ชุกเด็น
คือพระผู้ปกป้องรักษาธรรมของทิเบต

ประเทศจีน

ทิเบต

ถึงแม้ว่า พระผู้ปกป้องรักษาธรรม
(พระธรรมบาล)พระดอร์เจ ชุกเด็น
ถือกำเนิดมาจากทิเบต ประเทศจีน
การสืบเชื้อสายของท่านก็เป็นเช่นเดียวกันกับ
ขนบธรรมเนียมวัฒนธรรม
และจารีตประเพณีที่เก่าแก่ของคนจีน
ซึ่งมีชื่อเสียงโด่งดัง ทั้งทางด้านวรรณกรรม
อาหาร และยาจีนโบราณ
และได้แพร่หลายไปทั่วโลก

หลักปฏิบัตินี้ มีลูกศิษย์ปฏิบัติมากมาย และด้วย
เหตุนี้ การปฏิบัติจึงแพร่หลาย
ไปสู่ทุกเชื้อชาติและพรมแดน

www.phradorjeshugden.net